

Nostradamus

ja maailmantapahtumat

33
GRAND ORIENT DE FINLANDE
6017 AL
G
A S A P I E N T I A

SAGITTARIUS

Nostradamus

ja

MAAILMAN-
TAPAHTUMAT

Helsingissä 1942, Helsingin Uusi Kirjapaino Oy.

Michel Nostradamus

Johdanto

ostradamus, oik. de Notredame, Michel (1503—66) ransk. lääkäri ja astrologi, juutalaista sukuperää; tuli kuuluisaksi osittain toteenkäyneistä ennustuksistaan, joita hän mm. julkaisi loppusointuihin päättyvissä säkeistöissä »Centuries» (1555—1558); tuli sittemmin Ranskan kuninkaan Kaarle IX:n henkilääkäriksi.

Näin kirjoittaa Nostradamuksesta Suomessa jo ennen maailmansotaa Tietosanakirja.

Mutta mitenkä paljon onkaan maailmassa senjälkeen esiintynyt valtavien suurtapausten muodossa mullistuksia, jotka maanjäristysten tapaan ovat järkyttäneet kansojen ja valtakuntien perusteita. Onpa jälkimmäisiä hävinnyt pois karttalehdiltäkin. Paraillaan riehuvassa, varsin planetaariseksi muuttuneessa voimainmittelyssä, joka vastaiseksi on ainutlaatuinen, on otettu käytäntöön kaikki sivistyksen luomat henkiset ja teknilliset aseet. Senvuoksi maailmanhistoriaa luodaan nyt täysin uudestaan.

Kun Europan suuren tietäjän Nostradamuksen ennustusten ja näkemysten useassa muodossa jo on nähty toteutuvan, kuten Tietosanakirjankin lyhyt vuosisa-

tamme toisella kymmenluvulla kirjoitettu mainita osoittaa, niin oman aikamme suurtapahtumat luonnollisesti ovat tuoneet hänet ja hänen kuulut ennustuksensa entistä enemmän päivänvaloon. Nostradamusta koskeva kirjallisuus onkin tämän tähden entisestään suuresti laajentunut ja eritoten viime vuosina saanut arvokkaita lisiä. On sanottu, että Nostradamuksen erikielisinä ilmestyneitä ennustuksia on maailmassa luettu raamatun jälkeen eniten kaikista kirjatuotteista.

Maailmansodan päätyttyä ilmestyi v. 1920 Nostradamuksesta ja hänen ennustuksistaan ruotsinmaalaisen alkutekstin mukaan laadittu suomenkielinen selostus. Jotta voitaisiin pysyä asiassa ajan tasalla on senvuoksi epäilemättä paikallaan, että Nostradamus ja hänen ennustuksensa esitetään suomenkielellä uudelleen niiden tutkimusten valossa, joita niistä on tehty maailmansodan ja parhaillaan tapahtuvan toisen maailmankamppailun johdosta. On syytä lisätä, että nykyisten tapahtumain aikana on ilmestynyt kaksi pientä saksankielistä kirjasta, jotka mielenkiintoisesti selostavat Nostradamuksen olemusta ja hänen ennustuksiaan Europan olojen vastaisen kehityksen kannalta ja erityisesti saksalaiselta näkökulmalta. Niiden sisältö on myös otettu tätä kirjasta laadittaessa huomioon.

Se tosiasia, että Nostradamus on osoittautunut selvänäkijäksi ja tietäjäksi tulevaisuuteen nähden, asettaa hänet erikoisasemaan ennustajana ja näkijänä.

Kun lähtee siitä toteamuksesta, jonka muuten tosiasiat kokemusperäisesti ovat oikeiksi osoittaneet, että elämäntapahtumat ja ilmiöt seuraavat toisiaan jaksottain, määrätyin nousuin ja laskuin, niin voidaan epäilemättä todeta, kuten eräässä teoksessa hänestä sanotaan, että Nostradamus on se profeetta, jolle on jätetty tehtäväksi näyttää toteen, miten ihmiskunta, ellei se tätä järkkymätöntä luonnonlakia ota huomioon, yhä kiihtyvällä nopeudella syöksyy perikatoaan kohden. Todennäköisesti ihmiskunta kuitenkin ajoissa tulee huomaamaan tämän lain ja voi sivuuttaa nykyisenkin vaarallisen jaksollisuusvaiheen sekä jatkaa jälleen elämäänsä ja rakentaa sivistystään, joskin suurten lamakausien heikontamana. Kun tekniikka ja sen luoma kehitys lopulta on saavuttamassa huippukohtansa, saa ihmiskunta siitä sen apukeinon, jota käyttäen se voi nujertaa kaikki sodan lietsojat ja heidän itsekkäät pyyteensä. Kehitystilassa olleen tekniikan väärinkäyttäminenhän tosiasiallisesti johti siihen järjettömyyteen ja turmioon, jota ihmiskunta kokonaisuudessaan ja rauhaa rakastavat pienet kansat erityisesti ovat nykyaikaisen sodan verisissä muodoissa saaneet kokea. Kaikenlaatuisista vahingoista, joita myös luonnonvoimat ovat ihmiselle aiheuttaneet, hän lopultakin viisastuu ja huomaa syyn ja seurausten lain tarkoituksenmukaisuuden oman itsensä kehittämisen kannalta, samalla kun hänelle selviää, että on olemassa ihmisiä, joiden henkiset kyvyt

pystyvät tällaisia kysymyksiä selvittämään. Tämän ajatustavan ja ymmärtämyksen voimistaminen ja siihen perustuvan maailmankatsomuksen ja -kuvan aikaansaaminen lieneekin ollut tärkeänä osana Nostradamus-ennustajan profetaalisessa tehtävässä. Sentähden hän tuleekin elämään kautta aikojen.

Runoilija ja kaukonäkijä Goethe sisällytti edellä sanotun Faustin kuuluihin sanoihin

ja olkoon kirja tehokas
min pränttäs itse Nostradamus
avariin maihin johtonas.

Kuka oli Nostradamus.

Michel de Notredame, joka sukunimi myöhemmin sai latinalaisen muodon Nostradamus, syntyi lähellä Avignonia sijaitsevassa pienessä St. Remyn kaupungissa, Etelä-Ranskassa, sen entisessä maakunnassa Provencessa, torstaina 14 p:nä joulukuuta v. 1503. Monet tietolähteet ovat panneet merkille, että hänen syntymähetkensä oli kuukauteen ja päivään nähden sama kuin häntä myöhemmän kuulun tähtitieteilijän ja astrologin Tyko Brahen.

Nostradamuksen isä oli notaari. Hänen esi-isänsä olivat juutalaista sukuperää, mutta olivat kääntyneet kristinuskoon. Nostradamuksen suvun taholta väitetään esi-isän kuuluneen Jakobin ja Lean viidennen

pojan Isaskarin sukujuureen. Samoin tuodaan esiin, että miesten ja naisten puoleisten esi-isien taholla voidaan osoittaa olleen useita matematiikan ja lääketieteen harrastajia.

Profeetan lahjat kuuluivat taasen Isaskarin suvulle sentähden, koska, kuten Raamatussa sanotaan Isaskarin lapsista, nämä »olivat taitavat aikain tietäjät ymmärtämään, mitä Israelin tekemän piti», ja kuten Esterin kirjassa sanotaan, »kuningas sanoi viisaille, jotka ymmärsivät ajan merkit. Sillä kuninkaan asia piti ratkaistaman kaikkien lain ja oikeuden ymmärtäväisten edessä». Muutenkin sanotaan juutalaisilla yleensä olevan enemmän profetaalista vaistoa kuin millään muulla kansalla. Vedotaanhan heidän kuuluihin profeettoihinsa tänä päivänäkin. Näistä ym. kaukonäkemysten piiriin kuuluvista asioista sai Nostradamus tietoa etupäässä isoisältään. Tämä sai hänet myös harrastamaan urheilua.

Isoisän kuoleman jälkeen alkoi Nostradamus käydä koulua Avignonissa ja kirjoittautui myöhemmin Montpellierin yliopistoon tutkiakseen siellä filosofiaa ja lääketiedettä. Tämä korkea opinahjo oli silloin Ranskan kuuluisin. Sen olivat perustaneet arabialaiset tiedemiehet.

Nostradamuksen luvut yliopistossa keskeytti kuitenkin pian maahantunkeutunut rutto, jonka vastustamiseen hänenkin lääketieteen harjoittajana oli osallistut-

LES VRAYES CENTURIES

ET PROPHETIES

De Maiſtre MICHEL NOSTRADAMUS.

CENTURIE PREMIERE.

1.

STANT aſſis, de nuict ſecret eſtude,
Seul, repoſé ſur la ſelle d'airain ?
Flambe exigue, ſortant de ſolitude
Fait proferer qui n'eſt à croire en vain.

2.

La verge en main miſe au milieu des branches,
De l'onde il moulle & le limbe & le pied,
Un peur & voix fremiſſent par les manches,
Splendeur divine, le devin pres s'aſſied.

3.

Quand la lictiere du tourbillon verſée
Et feront faces de leurs manteaux couverts ;
La republique par gens nouveaux vexée,
Lors blancs & rouges iugeront à l'envers.

Näyte Nostradamuksen ennustusten painatusasusta.

tava. Hän oli tällöin 22-vuotias. Senaikaisen käsityksen mukaan oli rutto pahojen henkien muodossa Jumalan ihmisille lähettämä rangaistus. Rutosta sanottiin, että se on pahempi kuin sota. Sodassa tunnetaan vihollinen, mutta ruton leviäminen tapahtuu salaperäisesti ja senvuoksi jokainen voi joutua toisensa viholliseksi. Rutto oli sentähden kuolemaakin pahempi.

Urhoollisesti sanotaan Nostradamuksen taistelleen ruttoa vastaan sen saastuttamassa Garonnen laaksossa, lounais-Ranskassa. Hän esiintyi sairaita hoitaessaan ei ainoastaan taitavana lääkärinä, vaan myöskin hyvänä ihmisenä. Itse hän valmisti voiteet ja lääkkeet sekä harrasti toimiensa ohella luonnontieteitä. Hänen työskentelypiirinsä ulottui aina Atlantin rannikon merikaupunkiin Bordeaux'hon saakka.

Neljä vuotta kesti Nostradamuksen toiminta ruttolääkärinä. Senjälkeen hän palaa takaisin Montpellierin yliopistoon lukujaan jatkamaan, antautuen tällöin kokonaan lääketieteen tutkimiseen.

Kuten aikaisemmin mainittiin, oli Montpellierin yliopisto Ranskan kuuluisin ja parhaiten varustettu, se oli Parisinkin yliopistoa tässä suhteessa parempi, koska sillä mm. oli oikeus käyttää teloitettujen ruumiita opetusvälikappaleina. Lyhyen ajan jälkeen Nostradamus väitteleekin täällä lääketieteen tohtoriksi ja nimitetään samalla kysymyksessäolevan yliopiston dosentiksi. Hänen oppineisuutensa alallaan ja kokemuksensa

lääkärinä olivat silloisiin oloihin nähden varsin suuret. Antaumuksella hänen sanotaankin ryhtyneen opetustoimeensa. Mutta pian hän havaitsi, että katolisen kirkon ihmisen ajatusvapautta ja toimintaa ahdistava kahlehtiminen vei hänet opetustoimessaan vaikeisiin ristiriitoihin ja ikäviin selkkauksiin. Kun hän halusi esiintuoda omia mielipiteitään ja ajatuksiaan edustamastaan tieteestä ja sen tekemistä päätelmistä ja johtopäätöksistä, jotka hänen mielestään usein olivat aivan harhaanjohtavia, ei sitä suvaittu. Erityisesti näki Nostradamus senaikaisessa lääketieteessä paljon väärää ja kaavoihin kangistunutta, johon hänen mielestään oli saatava korjaus, ottamalla käytäntöön uudet ajatus- ja menettelytavat. On syytä tämän kysymyksen esillä ollen palauttaa mieliin, että Martti Luther oli Saksassa jo silloin alkanut taistelunsa kirkollisen uudistuksen aikaansaamiseksi, ja monitaiturina tunnettu saksalainen lääkäri Paracelsus kirjoituksillaan ja parannuskeinoillaan ruoski paraillaan senaikaista lääketiedettä ja koetti istuttaa siihen vapaampia käsityskantoja mm. mitä tulee ihmisen suhteeseen luontoon ja maailmankaikkeuteen. Nostradamuksen voi sentähden tavallaan rinnastaa olojen uudistajana näiden samanaikaisten ja samankaltaisten miesten kanssa Europan Ranskan puolella.

Kun ristiriidat Montpellierin yliopistossa edellämainituista syistä kävivät aivan voittamattomiksi, jätti hän

opettajatoimensa ja antautui jälleen käytännölliseksi lääkäriksi. Sanotaan, että provencelaiset, joita hän ruton riehuessa oli lääkärinä auttanut, ottivat hänet avosylin vastaan ja tuskin ketään henkilöä oli siellä aikaisemmin siinä määrin juhlittu kuin Nostradamusta hänen tullessa tähän Ranskan maakuntaan. Vuonna 1533 tapaamme Nostradamuksen pienessä ranskalaisessa Garonne laaksossa sijaitsevassa Agen kaupungissa. Tänne oli hänen aikalaisensa, kuuluisa lääkäri ja filosofi Julius Caesar Scaliger, saanut vaeltavan Nostradamuksen asettumaan. Täällä hän meni naimisiinkin, mutta kun hänen 2 lastansa ja vaimonsa pian kuolivat, jätti hän tämän paikkakunnan ja lähti ulkomaille. Nostradamuksen vuosikausia kestäneen maankiertämisen ja vaeltamisen paikasta toiseen sanotaan vieneen hänet aina Egyptiin asti. Näistä hänen retkistään tiedetään yleensä hyvin vähän. Mutta v. 1544 hän jälleen ilmestyy Ranskaan, Provencen maakuntaan, jossa sijaitseva Aix-kaupunki kutsui hänet lääkärikseen. Kun rutto taas seuraavana vuonna alkoi riehua näillä seuduilla, rupesi Nostradamus jälleen niin menestyksellisesti taistelemaan sitä vastaan, että Aixin kaupunki antoi tunnustukseksi hänen tekemästään uhrautuvasta työstä hänelle vuotuisen eläkkeen.

Nostradamuksen tunnustettu menestyminen lääkärinä herätti hänen ammattitovereissaan kateutta ja vihaa. Kerrotaanpa hänen keksineen uuden erikois-

lääkkeenkin, joka vielä oli omiaan lisäämään hänen kuuluisuuttaan. Erityisesti Lyonin ja Marseillen lääkäri- ja apteekkipiirit asettuivat Nostradamukseen nähden vihamieliselle kannalle. Rauhaa rakastavana, juonittelua ja riitoja inhoavana ihmisenä Nostradamus tällöin vetäytyi yksityiselämään Salon-nimiseen pieneen kaupunkiin, joka sijaitsee Avignonin ja Marseilles'n välillä Etelä-Ranskassa. Tämän vuoksi häntä usein myös nimitetään Salonin profeetaksi. Täällä, toisten mukaan Aixissa ollessaan, hän meni uusiin naimisiin varakkaan ja arvossapidetyn Anna Ponce Genellen kanssa. Heillä oli tästä kuusi lasta, näistä kolme poikaa ja kolme tytärtä.

Nostradamus antautui nyt kokonaan kirjalliseen työhön ja ryhtyi harrastamaan tieteellisiä tutkimuksia. Hyvänä matemaatikkona hän alkoi syventyä lähemmin tieteellisen astrologian lakeihin ja niihin johtopäätöksiin tapahtumien jaksollisuudesta, joita tämän avulla voitiin tehdä ihmiskunnan kehitykseen ja sen tuleviin kohtaloihin nähden. Hänen julkaisunsa lääketieteen eri aloilta ja tämän tiedon soveltamisesta käytäntöön ovat Salonissa olon ajoilta varsin huomattavat ja monipuoliset. Hänen sanotaan tätä työtään varten käyttäneen hyväkseen Avignonissa olevaa suurta kirjastoa, joka oli Ranskan suurimpia. Siellä hänellä oli tilaisuus perehtyä lähemmin muinaisajan suuriin tietolähteisiin niin filosofian kuin tähtitieteen aloilla. Salo-

nissa olevalle talonsa katolle hän oli laittanut erityisen huoneen, josta hän näki vapaasti koko taivaan kaikkine kauneuksineen ja jossa hän vietti rauhassa monia yötunteja tehden laskelmiaan.

Nostradamuksen työskentelytapa näyttää monessa suhteessa olleen samankaltainen kuin kuululla ruotsalaisella selvänäkijällä, niin teknikkona kuin keksijänäkin mainetta saaneella Emanuel Swedenborgilla. Taloudellisia huolia hänellä ei ollut, koska hän vaimonsa kautta oli saanut käytettäväkseen suhteellisen suuren omaisuuden. Nostradamus oli tällöin vasta 40-vuotias. Salonissa hän myös kuoli, heinäkuun 2 p:nä v. 1566, ennen auringonnousua, kuten hän itse oli kuolinhetkestään sanonut.

Nostradamus puki ennustuksensa, koskivatpa ne hänen aikalaisiaan tai myöhempiä maailmantapahtumia, runopukuun. Ennustukset käsittivät 10 runoa eli »centuries'ta», joissa on yhteensä 942 nelirivistä, loppusoinnullista säkeistöä. Näiden lisäksi on Nostradamuksen jäämistössä suoranaisia ennustuksia Ranskan kuninkaalle, Henrik II:lle, ja kirjeitä hänen pojalleen Caesarille.

Jo v. 1538, vielä toimiessaan lääkärinä Nostadamus oli joutunut katolilaisen kirkon inkvisiittorin kuulusteltavaksi. Häntä epäiltiin noituudesta. Epäilemättä silloinen paavi Paul III suojeli häntä, joten hän säästyi tämän kauhean laitoksen kynsiin joutumasta.

Sitäpaitsi hän oli tunnetusti harras katolilainen. Mutta varovaisuussyistä Nostradamuksen oli silti toimitettava kirjalliset julkaisunsa niin, etteivät ne antaisi aihetta väärinkäsityksiin ja syytöksiin. Sentähden hän ennustuksissaan sekoitti säkeistöjen rivit, joten niitten keskinäinen yhtenäisyys rikkoontui. Tästä johtuu, että ollaan pakoitettuja tekemään erikoistutkimuksia siitä, mihin yhteyteen mikin säe kulloinkin kuuluu. Tämä on suuresti vaikeuttanut Nostradamuksen runojen ja niihin sisältyvien ennustusten ymmärtämistä. Lisäksi hän käytti paljon muinaisaikaista kuvakieltä, samantapaista kuin Johanneksen Ilmestyskirjassa on käytetty. Vanhanaikaisen ranskankielen käyttäminen on myöskin antanut paljon tulkinnalle sijaa. Mutta vuosisatojen aikana tehty tutkimustyö Nostradamuksen ennustuksista ja niiden tosisisällöstä on kuitenkin jo tuonut päivänvaloon siksi paljon tosiasioita, että ne osoittavat hänellä olleen selvänäkijän ominaisuuden ja taidon ennustaa kehityksen kulkua ja tulevia tapahtumia. Tällä hetkellä voidaan melkoisella varmuudella löydettyjen »johtojen» avulla päätellä, mitä runopukuisen säkeistön sisällys kulloinkin tarkoittaa.

Kun Nostradamus oli taitava matemaatikko ja tähtitieteilijä, jolla lisäksi oli käytettävänään paljon entisajan kokemusta ja tietoa planetääristen voimasuhteitten vaikutuksesta eri tilanteissa maapalloomme ja oloihin täällä, osasi hän mestarillisesti antaa näke-

myksilleen vakuuttavan muodon. »Minä olen pitänyt tarpeellisena», kirjoittaa hän tästä pojalleen, »asettaa lausuntoni enemmän sumunpeitteeseen kuin todellisesti profetallisen muotoon, jotta, mitä kumouksia sitten tapahtuneekin, helposti kiihtyvä järki ei pääsisi niistä iloitsemaan». Toisessa kohdassa hän jatkaa: »Minä olen pitkien laskelmien jälkeen, jolloin yöllisiin tutkimuksiini liittyi virkistävä mieliala, sepittänyt ennustukseni, joihin jokaiseen sisältyy sata astronomis-profetallista nelisäkeistöä; minä olen antanut niille tumman värityksen ja jatkuvat ennustukset nykyisestä vuoteen 3797». Todellisuudessa ne käsittävät 2242 vuotta.

Ennustusten julkaiseminen.

Ennustusten ensimmäinen julkaiseminen tapahtui Lyonissa v. 1555 ja herätti tapaus siellä suurta huomiota. Se toi Nostradamuksen muuallakin uudelleen näkösälle. Hänet kutsuttiin heti kuninkaan hoviin. Matka kesti 4 päivää ja asui Nostradamus Parisissa arkkipiispan ja Bourbonin kardinaalin luona. Hän sai paljon lahjoja ja hänen osakseen tuli suuria kunnianosoituksia. Myös kuningatar Katarina Di Medici kutsui hänet myöhemmin Loiren varrella olevaan linnaansa. Kävivätpä kuningas Kaarlo IX ja hänen äitinsä Katariinakin myöhemmin tervehtimässä Nostradamusta Salonissa. Heidän mukanaan oli myös Navar-

ran prinssi Henrik, josta Nostradamus sanoi, että hänestä tulisi Ranskan kuningas. Niin tapahtuikin, vaikka prinssi ei ollut kruununperillinen. Hovipiirien suosio Nostradamusta kohtaan näkyy myöskin siitä, että hänen kuolemansakin jälkeen Ranskan kuninkaat Ludvig XIII ja Ludvig XIV matkoillaan Etelä-Ranskassa kävivät Salonissa Nostradamuksen haudalla. Kun Nostradamuksen aikalainen, itse katolilaisen kirkon pää, paavi Paavali III oli innokas astrologisen tieteen tutkija ja sen suojelija, saa tästä selityksensä se seikka, miten Nostradamuksen onnistui pahemmitta seurauksitta välttyä niiltä vainoilta, joita kirkon taholta noituuden vastustamisen nimellä siihen aikaan toimeenpantiin.

Tapahtuma ja siihen kytketty Nostradamuksen ennustus, joka oli hänen ensimmäisissä säkeistöissään ja herätti aikanaan erittäin suurta huomiota, koski kuningas Henrik II julman kuolemaa. Hän kirjoittaa: »Nuori leijona voittaa vanhemman kaksintaistelussa. Sotatantereella, omituisessa kultaisessa kehässä murskautuu hänen silmänsä. Kaksi joukkoa yhtyy. Tämänjälkeen hän kuolee julmalla tavalla.»

Ranskan kuningas Henrik II haavoittui vaikeasti v. 1559 sisarensa Margueriten häiden kunniaksi pidetyissä turnajaisissa. Taistelijain peitset murtuivat ja säle kreivi Gabriel de Montgomeryn peitsestä tunkeutui kuninkaan kultaisen kypärän häkin läpi hänen

oikeaan silmäänsä. Kuningas kuoli myöhemmin kauheasti kärsien ja vaikka kysymyksessä oli onnettomuustapaus, piti tapaturmanaiheuttaja kuitenkin parhaana paeta, mutta saatiin monien vuosien jälkeen kiinni ja mestattiin kuninkaan murhaajana.

Myöskin Nostradamuksen ennustus, että Henrikin kolme poikaa tulisivat kukin kuninkaiksi, toteutui sananmuotoisesti.

Vuosisatojen vieriessä Nostradamuksen ajan jälkeen ovat monet tutkijat koettaneet syventyä hänen runojensa sisältöön ja löytää niistä kulloinkin sitä »johdetta», jonka avulla tulevat tapahtumat voitaisiin saada päivänvaloon. Monet sattumat, kuten edellämainittu kuningas Henrik II:n kuolemaa koskeva, johtivatkin lopulta vähitellen niiden rakenteiden löytämiseen, joiden avulla voitiin Nostradamuksen merkillisiä näkemyksiä paljastaa. Täten syntyi eri tahoilla ja eri kielillä varsin laaja tutkimuskirjallisuus, jonka veroista, raamatun tutkimusta lukuunottamatta, tuskin muusta hengentuotteesta lienee syntynyt. Monet näistä tutkimuksista ovat tieteellisen tarkkoja. Senvuoksi niiden totuudenmukaisuutta ei voi asettaa epäilyksenalaiseksi, yhtä vähän kuin voidaan puhua vapaista myöhemmin keksityistä mielikuvarakennelmista.

Nostradamuksen ennustusten ja näkemysten sattuvaisuus, kun on kysymys maailmanpoliittisista suur-

tapahtumista, on aivan silmiinpistävä ja monesti suorastaan järkyttävä. Ennakkoluuloton tutkija ei sentähden voi olla huomaamatta sitä varjoa, jonka ennustukset heittävät tulevaan aikaan silloin kun hän Nostradamuksen johdolla koettaa tunkeutua tulevaisuuden verhojen taakse. Ihmeellinen yhtäpitävyys on havaittavissa siinä suurtapahtumien sarjassa ja niitä koskevissa Nostradamuksen ennustuksissa, jotka valaisevat Ranskan vallankumousta, Napoleonin aikoja, poliittisten olojen kehittymistä Englannissa, viime maailmansotaa ja sen jälkeistä sekä nykyistä aikaa. Näihin historiallisiin tapauksiin syventyneet Nostradamus-tutkijat, sellaiset kuin ranskalaiset Jean Anatole Le Pelletier ja Charles Nicoullaud, tanskalaiset Johannes Holenberg ja C. S. Billenstein, saksalaiset C. Loog, Christian Wöllner ja Karl Kiesewetter sekä amerikkalainen Chas. A. Ward ym. ovat siksi asiallisia ja perinpohjaisia lausunnoissaan, että heidän vakaumustaan Nostradamuksesta merkillisenä kaukonäkijänä ja tietäjänä, erityisesti maailmantapahtumiin nähden, perustuivatpa nämä sitten matemaattis-astrologisiin laskelmiin tai näitten ohella myös hänelle ominaisiin metafyysillisiin kykyihinsä, ei voi epäillä. Nostradamuksen omat viittaukset siitä, että hänellä oli erikoiset kaukonäkijän lahjat saattavat otaksumaan, että hän turvautui myös näihin. Sellaisten kykyjen tiedetään myös historiallisina henkilöinä tunnettujen Jacob

Böhmen ja Emanuel Swedenborgin kirjalliseen tuotantoon vaikuttaneen. Näytteeksi, millaisia Nostradamuksen ennustukset alkuperäisessä ranskalaisessa runopuvussaan ovat, esitetään seuraavassa 1 centurien 51 nelisäkeistö.

Chef d'Aries, Iupiter, & Saturne,
Dieu eternel quelles mutations!
Puis par long siecle son malign temps retourne
Gaule & Italie, quelle esmotions?

Suomeksi käännettynä se kuuluisi:

Kun Jupiter ja Saturnus ovat Oinaan johdossa —
Taivaan Jumala, mitä muutoksia silloin syntyykään! —
sillä pitkien vuosisatojen kuluessa sen luomat pahat ajat palaavat.
Mitä rauhattomuutta se tuokaan Ranskaan ja Italiaan!

Oinaalla tarkoitetaan tässä tähtitieteellistä Oinaan tähtimerkkiä, johon Aurinko tulee joka vuosi maaliskuun 21 p:nä eli kevätpäiväntasauksessa. Gaule on, kuten aina, Ranska. Nykyisin liikkuvat Jupiter ja Saturnus Härän tähtimerkissä.

Toteutuneita ennustuksia.

Ranskan vallankumous.

anskan suuren vallankumouksen historia on kaikille pääpiirtein tunnettu. Sitä on ajan mukana paljon tutkittu ja selostettu historian lehdillä ja kaunokirjallisuudessa. Kun Nostradamus lähes kaksi ja puoli vuosisataa aikaisemmin näki näiden tapahtumien kulun niin todenmukaisina ja yksityiskohtaisina kuin hän ne säkeistöissään runopukuisesti kuvaa, on se tosiasiallisesti hämmästyttävää ennustustaitoa. Tämän ihmeellisen toteenkäymisen tosiasian ovat ne voineet todistaa, jotka eri teitä ovat halunneet tähän asiaan perehtyä. Tapausten kulku oli historian mukaan ja Nostradamuksen kuvaamana seuraava:

Kun Pariisi joutui vallankumouksen pyörteisiin, katsoi kuningas Ludvig XVI parhaimmaksi paeta. Seurue lähti matkaan käyttäen salanimeä de Korff ja esiintyi kuningas siinä lakeijana. Matka onnistui Varennes'n kaupunkiin saakka esteettömästi. Kuninkaan tarkoituksena oli päästä tätä tietä hänelle uskolli-

sen Reinin armeijan turviin. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. Vallankumouksellisten pakoituksesta hänen oli jäätävä perheineen yllämainittuun kaupunkiin yöksi ja vietiin hänet seuraavana päivänä Parisiin. Kuninkaan ja kuningattaren kohtalo oli täten ratkaistu. Se päättyi, kuten tunnettua, mestauslavalla.

Nostradamus kuvaa asian kulun runopukuisessa säkeistössä seuraavasti:

»Yön aikana kuningatarten metsän kautta tulee kiemurtelevaa laaksoa pitkin kaksi puolisoa, kuningatar, valkoinen kivi ja hallitsija mustanharmaana Varennes'en. Valittu cap. aiheuttaa myrskyn, tulta, verta, mestaajaveitsen.»

Tämä hänen kuvauksensa on tosiasiallisesti aivan historian tapausten mukainen. Paettuaan Parisista kuningaspari tosiasiallisesti joutui kiinni Varennes'sa. Paon oli, kuten tunnetaan, järjestänyt ruotsalainen kreivi Axel von Fersen. Päänvaivaa oli Nostradamuksen säkeistössä aiheuttanut sana cap. Epäilemättä se tarkoittaa Capet-nimeä, jota Ranskan kuningas Hugo Capet'in ajoilta lähtien oli käyttänyt. Kuningaspari tuli kesäkuun 21 p:nä iltapäivällä v. 1791 ensin Chalônin kaupunkiin Ranskan itäosassa. Täältä tie Argonnen metsän kautta tosiasiallisesti kiemurtelee pitkin laaksoja Varennes'en. Täältä alkoi takaisinpaluu Parisiin tunnettuine verisine jälkinäytöksineen.

Kuninkaallisten vangitseminen Varennes'n kaupungissa.

Näitten suurtapahtumien kulun näkee Nostradamus seuraavanlaisesti:

»Toinen heistä, yksinäinen, pelokas, saa piispanhiipan päähänsä. Takaisin paluun jälkeen syntyy yhteentörmäys »thuillessa». Narbon kavaltaa hänet viidelle sadalle yhdelle ja Saulce-vahdille, jonka esi-isällä on ollut tekemistä öljyn kanssa».

Piispanhiippaa symbolisoi pehmoinen, punainen villalakki, jota Ranskan suuren vallankumouksen aikana kannettiin yhdenvertaisuuden ja vapauden merkkinä. Sitä nimitetään usein myöskin fryygialaiseksi lakiksi ja panivat sen kuninkaan päähän kesäkuussa 1792 hänen linnaansa tunkeutuneet vallankumoukselliset.

Vähän myöhemmin, saman vuoden elokuussa, kuten tunnettua, valloittivat 500 marseillelaista jakobinia Barbaroux'n johdolla Tuilerian kuninkaallisen linnan, josta Nostradamus käyttää nimeä »thuille». Muuten merkillinen sanojen samankaltaisuus, kun tietää, että kyseessäolevaa linnaa alettiin rakentaa vasta vähän ennen Nostradamuksen kuolemaa. Samassa säkeistössä esiintyy myös kaksi muuta nimeä, Narbon ja Saulce. Silloinen sotaministeri oli tosiasiallisesti nimeltään Narbonne. Ellei hän suorastaan kavaltanut kuningastaan, niin hän ainakin jätti hänet suojaamatta. Saulce taas oli Varennes'n pormestari. Hän oli tarkastanut kuninkaallisten passit heidän tullessaan kaupunkiin ja hänen talossaan joutui kuningasperhe olemaan yötä, ennenkuin heidät vietiin takaisin Parisiin.

Nykyaikaiset Nostradamus-tutkijat ovat yhtä hämmästyneitä hänen näkemystensä sattuvaisuudesta kuin olivat ne, jotka Ranskan vallankumouksen aikana ja erityisesti sen jälkeen kiinnittivät niihin huomiota. Tätä tapausta koskevien säkeistöjen perusteella saatiin johtolanka Nostradamuksen vielä täyttymättömien ennustusten selittämiseen.

Napoleon Suuri.

Mutta vieläkin hämmästyttävämpää on se, mitä Nostradamus kykeni sanomaan Napoleon Suuresta ja

hänen merkillisestä kohtalostaan. Kuvaus tästä kuulusta korsikalaisesta, joka edellisen vuosisadan vaihteessa mullisti täydellisesti olot koko Europassa, on monessa suhteessa varsin yksityiskohtainen ja todellisuuden valossa erittäin sattuva. Eri säkeistöistä saadaan tietää hänen syntymisensä, sotilaalliset mainetyönsä, retkensä Moskovaan ja kukistumisensa sen jälkeen.

Napoleonin ilmestymisen poliittiselle näyttämölle esittää ja kuvaa Nostradamus seuraavasti:

»Keisari, joka syntyy lähellä Italiaa, tulee kalliiksi valtakunnalle. Sanotaan, että niitten miesten joukossa, joiden kanssa hän liittoutuu, ei löydy monta ruhtinasta, mutta sitä enemmän teurastajia».

Napoleonhan syntyi, kuten tunnettua, Korsikan saarella lähellä Italiaa. Hänen sotansa maksoivat Ranskalle kaksi miljoonaa miestä ja tosiasiallisesti hän käytti, päästäkseen Ranskan valtaistuimelle, vallankumousta enemmän välikappaleena kuin ruhtinaallisia suhteitaan.

Napoleon oli alhaista alkuperää ja hänen vaikutustaan armeijansa sotilaihin kuvaa Nostradamus seuraavasti:

»Europan syvimmässä läntisessä osassa syntyy köyhille ihmisille miehinen lapsi, joka tulee kaunopuheliaisuudellaan tempaamaan suuria joukkoja mukaansa.

Hänen maineensa kasvaa vielä enemmän hallitustoimenpiteitten kautta idässä».

Pitkiä selityksiä ei kaipaa sekään kohta, jossa hän Napoleonista sanoo: »Yksinkertaisesta sotilaasta tulee hän keisariksi. Pitkästä takista tulee hän lyhempään. Urhoollinen hän on sodassa. Kirkossa, jossa hän esiintyy tulena, sortaa hän pappeja, kuten vettä puserretaan sienestä». Napoleonin sanotaan aluksi käyttäneen lyhyttä sotilastakkia, mutta myöhemmin pitkää keisarin vaippaa pukunaan.

Kukistettuaan uudelleen Itävallan v. 1809 ja saadakseen täten hankkimalleen vallalle laillisuuden leiman, erosi Napoleon puolisostaan Josephine Beauharnais'sta ja otti puolisokseen Itävallan keisari Frans I:en tyttären, suurherttuattaren Marie-Louisen, jonka kanssa hän saikin itselleen kruununperillisen, Rooman kuninkaan.

Napoleonin onnentie oli jo tällöin ehtinyt käännekohtaansa. Nostradamuksen tutkijat ovat löytäneet silloisen Europan valtiaan kohtalossa tapahtuvan muutoksen ilmenevän seuraavasta säkeistöstä. »Jumalallinen rangaistus kohtaa suurta ruhtinasta, joka sitä ennen menee avioliittoon. Äkkiä vähenee hänen voimansa ja kunnioitus häntä kohtaan. Keinot sammuvat leikatulta päältä». Napoleon käytti nim. aina lyhyttä tukkaa, silloin yleisesti käytännössä olleen pitkän tekotukan asemasta.

Napoleon Suuri armeijansa keskuudessa.

Jotkut Nostradamus-tutkijat väittävät eräistä säkeistöistä käyvän selville, kuinka kauan tämä leikattu pää, Napoleon, tulisi valtaa pitämään. 14 vuotta tulisi vallassaolo kestämään. Tosiasiallisesti näin tapahtuikin. Marraskuun 9 ja 10 p:nä 1799 Napoleon kukisti sotilaittensa avulla Ranskan vanhan hallitusmuodon. 14 vuotta myöhemmin hyökkäsivät Napoleonin viholliset, liittolaiset, Ranskaan ja pakottivat hänet 11 p:nä huhtikuuta v. 1814 luopumaan kruunustaan. Hänen myöhempi yrityksensä pelastaa se vielä kerran, ei onnistunut. Nostradamus lisäksi toteaa että »merenrannalla olevasta veroamaksavasta kaupungista ottaa leikattu pää pois mielivallan, karkoittaa häntä vas-

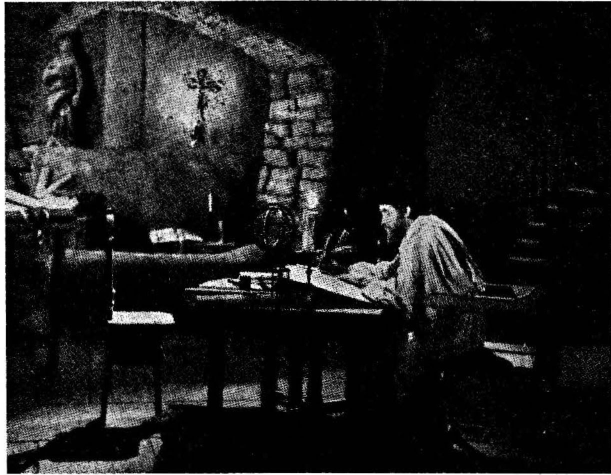
tassa olevat likaiset; 14 vuotta kestää hänen tyranniutensa». Ranskan kaupunki Toulon oli silloin englantilaisten vallassa ja maksoi näille veroa.

Seuraavat säkeet osoittavat, minkälaisen kohtalon Nostradamus näkee Napoleonille tulevan: »Vaalea suurine neniñeen tulee. Väkivallalla hän ajaa vastustajansa ulos. Maastakarkoitetut vie hän meressä sijaitsevaan linnoitettuun paikkaan». Kuten muistetaan, antautui Napoleon v. 1815 Rochefortin-satamassa englantilaisen sotalaivan »Bellerophonin» päällikölle ja joutui St. Helenan saarelle, jossa hän v. 1821 kuoli. Keisarin kuolemasta sanoo Nostradamus, että »satakertaisen kuoleman saa epäinhimillinen tyranni kärsiä. Hänen sijalleen tulee lempeä, viisaampi mies.»

Nostradamuksen Napoleonia koskevat monet ennustukset ovat yleensä hänen selvimpiään; ne ovat myös kielelliseltä kannalta helposti käännettävissä ja niiden selittäminenkään ei ole tuonut erityisiä vaikeuksia.

Napoleon Suurta käsittelevien ennustusten yhteydessä, joita hänen runoissaan on noin tusinan verran, on syytä erityisesti alleviivata vuotta 1792. Se on nimittäin yksi niitä harvoja vuosilukuja, joita Nostradamuksen ennustuksissa yleensä esiintyy. Kirjeessä kuningas Henrik II:lle sanotaan nimittäin, että »vuonna 1792 luullaan, että aikakausi voitaisiin uusia». Kuten tunnettua, perustettiin ensimmäinen Ranskan tasavalta kyseenalaisen vuoden syystasauspäivänä, syys-

kuun 22 ja uusi ajanlasku saatettiin samalla voimaan. Napoleon palautti kuitenkin entisen ajanlaskun kolmetoista vuotta myöhemmin, syyskuun 9 p:nä v. 1805. Voi hyvällä syyllä sanoa, että Nostradamuksen näkemys tästä merkillisestä tapauksesta on hämmästyttävimpiä, mitä hänen kuuluisista Centuries-säkeistöistään voidaan löytää.

Nostradamus työhuoneessaan. Filmikuva.

Ensimmäistä maailmansotaa ja nykyaikaa koskevat ennustukset.

Aikaisemman maailmansodan tapahtumat.

Se aika, joka jää Ranskan vallankumouksen, Napoleonin ajan ja viime maailmansodan tapahtumien väliin on vähemmän mielenkiintoinen Nostradamuksen ennustuksissa. Mutta se, josta todellisuustapahtumien perusteella jo on saatu selvyys, luo paljon valaistutusta jäljelläolevaan ajanjaksoon, joka käsittää suurimman osan »Centuries»-säkeistöjen lukumäärästä. Kuluneiden 385 vuoden aikana olisi 942 ennustuksesta vasta n. 200 toteutunut. Kirjeessä kuningas Henrik II:lle sanoo Nostradamus, että hänen ennustuksensa käsittävät aikamäärän silloisesta ajankohdasta — 14 p. maaliskuuta 1557 — adveniens'een saakka, joka tulee tapahtumaan seitsemännen tuhatluvun jälkeen. Kun Nostradamuksen aikana yleisesti uskottiin, että maailman luominen tapahtui 4173 vuotta ja 8 kuukautta ennen Kristuksen

syntymää, alkaisi siis seitsemäs tuhatluku v. 1827 ja päättyisi niin ollen v. 2827. Silloin tulisi adventti, jota tapausta Nostradamus epäilemättä tarkoittaa. Kirjeessään pojalleen hän kuitenkin sanoo ennustusten päättyvän vasta v. 3797. Tässä on siis ilmeinen ristiriita olemassa, joka on antanut ja tulee edelleen antamaan Nostradamus-tutkijoille paljon päänvaivaa. Epäilemättä tapahtumien kulku vähitellen selvittää tämänkin vielä hämärän seikan hänen ennustuksissaan. Näin on tapahtunut monasti ennenkin.

Itseämme ja mahdollisesti jälkeläisiämme kiinnostaa Nostradamuksen ennustuksista luonnollisesti se, mitä niissä voidaan löytää nykyistä ja nykyisenjälkeistä lähintä aikaa tarkoittavaa. Se antaisi jälleen, kun sattumia myöhemmin yhteensovitetaan, valaistusta niille kauempanakin tulevaisuudessa esiintyville tapahtumille, joilla on vaikutusta ihmisen ja koko ihmiskunnan kehitykseen. Lähimpään aikaan nähden oikeilla jäljillä pysymiseen on tutkijoita auttanut se, että Nostradamus mainitsee suurimman osan »Centuries»-säkeistöistään tarkoittavan kolmea suurta maailmantapahtumaa. Raamatun mukaan hän nimittää niitä kolmeksi Antikristuksen tulemiseksi. Ranskan vallankumous jälkiseurauksineen oli niistä ensimmäinen. Jäljelle jäisi siis vielä kaksi muuta mullistusta, jotka sisältyisivät jäljelläolevaan kahteenkolmannekseen säkeistöjen luvusta. Luonnollisesti sellaiset suurtapahtumat, joille

voidaan antaa Antikristuksen luonne, joka on pantu edustamaan verenvuotoa ja hävitystä sekä siveellistä rappeutumista, voivat aikamääriinsä nähden joutua erilaisen tulkinnan alaisiksi. Voi aivan hyvin olla niinkin, että maailmansota oli vain alkuvalmistelua nykyiselle suurmullistukselle. Ottaen huomioon sen muodot ja kehityksen kulun, joka pohjautuu onnettomaan Versailles'n rauhaan, voidaan se täydellä syyllä merkitä toiseksi Antikristuksen tulemiseksi. Lähempi perustelu mm. uskonnonvastaisen bolshevismin kykyyn nähden hämätä sivistyneistöäkin monissa Europan maissa, soveltuu epäilemättä edelläesitettyyn luonnekuvaan. Kolmas Antikristuksen tuleminen olisi näin ollen vasta tämän vuosisadan lopulla, koska Nostradamus erityisesti kiinnittää huomiota silloisiin aikoihin.

Ennenkuin on aihetta lähemmin kuvailla tätä monessa suhteessa varsin merkillistä aikakautta, joka joutuu seuraavan sukupolven osalle ja jossa se saa elämistään ja olojaan järjestellä, on ensin aihetta käsitellä niitä Nostradamuksen ennustuksia, jotka koskevat nykyisen vuosisadan alkuaikoja sekä maailmansotaa nykypäiviin asti. Tätä, nyt jo yli 40 vuoden pituista ajanjaksoa, johon kyllä vuodesta 1918 lähtien sisältyi yli 20 vuoden pituinen rauhan kausi, voidaan epäilemättä pitää erittäin vaiherikkaana, mutta samalla kohtalokkaana mullistuskautena ihmiskunnan historiassa. Siihen on sisältynyt, puhuaksemme Nostrada-

muksenkin tapaan, Antikristuksen ajalle kuuluvaa käsitteiden sekaannusta ja hämäämistä sekä aitomaterialistista henkeä niidenkin taholta, jotka luulevat sitä vastustavansa tai eivät ainakaan halua sitä tunnustaa. Sitäpaitsi eihän aikaisemman maailmansodan ja nykyisen planetaarisen sodan välinen aika mitenkään ollut varsinaista rauhankautta. Päinvastoin se oli kaikkien sota kaikkia vastaan, vaikeaa kriisikautta, joka lopulta vei nykyiseen, kaikissa suhteissa erittäin tuhoisaan ja eritoten pienien kansojen kannalta varsin vaaralliseen voimainmittelyyn. Puhuttiinhan ja kirjoitettiin silloin yleisesti ei ainoastaan yhteiskunnallisesta ja poliittisesta kriisitilanteesta, vaan sen leviämisestä kaikkialle myös sivistys- ja kulttuuritoiminnan eri aloille, vielä uskonnonkin piiriin. Jos jo maailmansota ja sen jälkeinen aika tuli Europan kansojen traagilliseksi kohtaloksi, niin vielä enemmän on sitä parhaillaan riehuva uusi maailmanpalo. Näiden suursotien välinen rauhankausi kasvatti ja päästi valloilleen kriisejä kaikkialla aiheuttaneen Venäjällä kehitetyn bolshevismin, jota turmiollista talousjärjestelmää ja maailmankatsomusta on tuettu tämän maailmanvallan suurilla ihmismassoilla ja sen suunnattomilla luonnonrikkauksilla. Maailmanvallankumouksen tavotteluun sisältyi, kuten tiedetään, myös venäläinen imperialismi, omine valtapyyteineen ja poliittisine tavotteluperineen. Sitä varten oli tarpeen ja luotiin tai ainakin pyrittiin luomaan kor-

kealle kehitetty tekniikka. Sitä alettiin siellä suorastaan jumaloida ja palvoa, siihen uskottiin ja luotettiin. Aine, josta tekniikan avulla voitiin luoda koneet, tarveaineet ja sotavälineet, edusti bolshevistisen uskon mukaan ainoaa »olevaista». Se tuli sen maailmankatsomuksen perustaksi. Kun tätä materialistista oppia taitavasti, propagandan ym. avulla levitettiin muuallekin, ympäri koko pienen maapallon, aiheutti se ihmisen sielunelämään rikkinäisyyttä ja lisäsi kansojen piiriin eripuraisuutta ja riitoja. Väkivaltainen ja epäoikeudenmukainen Versailles'n rauha antoi tälle opille erinomaisen maaperän. Miten tämä kamppailu, joka jo on saanut mittasuhteet, jotka ovat aikaisempaakin maailmansotaa laajemmat, tulee lopulta päättymään, on vielä avoin kysymys. Saksan sotakoneisto monien liittolaistensa auttamana, joihin Suomikin olosuhteiden pakosta on saanut osallistua, on kyllä lyönyt materiaa palvovan bolshevismin maahan ja tuhonnut siltä sen aineellisen perustan. Mutta Amerikan Yhdysvallat Englannin liittolaisena tukevat sitä voimiensa mukaan. Tuntuu varsin lohduttomalta se ajatus, että suurin osa sivistynyttä maailmaa ja erityisesti anglosaksinen rotu ei ole vielä päässyt selville siitä, mitä bolshevismi todellisesti on ja mistä siihen nähden tosiasiallisesti nyt on kysymys. Sentähden mahdollisuuksia pysyvän rauhan ja tasapainon luomiseksi kansojen ja ihmisten kesken ei nytkään vielä ole olemassa. Tämän vuoksi uuden yh-

teentörmäyksen vaara, senkin jälkeen kun rauha muodossa tai toisessa on jälleen saavutettu, on edelleen lähellä. Se voi hyvin olla Nostradamuksen näkemystenkin mukainen.

Tämä on erittäin tärkeä toteamus. Se estää meitä tuudittautumasta samanlaiseen »ikuisen rauhan» harhaluuloon, joka oli aivan yleinen maailmansodan jälkeen ja josta johtui, että jouduttiin enemmän tai vähemmän aseettomiksi. Tekniikan nykyisen kehityksen kannalta, vaikka bolshevismi onkin maahanlyöty, on sellainen vaarallista. Tekniikka ei vielä ole tullut kehityksessään sille asteelle, että sillä ja sitä käyttäen voitaisiin sotaa estää. Päinvastoin on syytä odottaa aivan ennenkuulumattomia keksinnöitä, joita myös sotataito tulee hyväkseen käyttämään. Mutta lopulta on niilläkin rajansa, samoinkuin inhimillisellä järjettömyydelläkin. Silloin vasta saapuu pysyväinen rauha, ehkä suorastaan ikuinenkin. Ehkä se jo on siellä Nostradamuksen kolmannen Antikristuksen tulon ja ajan takana.

Etevän Nostradamus-tutkijan, tanskalaisen C. S. Billesteinin mukaan käsittää Nostradamuksen säkeistöstä 200 niitä tapauksia, jotka kuuluvat aikaisempaan maailmansotaan tai ovat läheisessä yhteydessä sen kanssa, sodan alkuvaiheetkin huomioonotettuina. Se, että Nostradamus profeettana erityisesti halusi valaista nykyajalle kuuluvia tapahtumia, johtui epäilemättä siitä, että hän katsoi ne ihmisen ja ihmiskunnan kehi-

tyksen kannalta erittäin tärkeiksi. Sentähden hänen esityksensä tarkkuus on suorastaan hämmästyttävä. »Centuries»-säkeistöjen ja kuninkaalle osoitetun kirjeen sisällön perusteella väittää Billenstein voivansa nähdä maailmansodan kulun sen yksityiskohtia myöten, vieläpä Ranskan eron kirkostakin ja Balkanin sodan eri vaiheet.

Aikaisemman maailmansodan alun esittää Nostradamus eräässä nelisäkeistössään seuraavasti: »Suuri kaatuu ukkosen tavoittamana keskellä kirkkainta päivää. Vaatimusten esittäjä sanoi sen ennakolta. Pimeänä ajankohtana, kuten ennakolta sanottiin, syntyy selkkaus. Rheims, Lontoo ja Etruria ovat sen aiheuttajia.»

Sarajevon verityö kesäkuun 28 pnä 1914, jonka uhriksi joutuivat Itävalta-Unkarin kruununperillinen Frans Ferdinand ja hänen puolisonsa Hohenbergin herttuatar, sai, kuten tunnettua, maailmansodan sytyttäjänä mitä laajakantoisimmat historialliset seuraukset. Vaikka sota johtuikin suurvaltain välisestä poliittisesta jännityksestä, tuli tapaus kuitenkin kuin ukkonen kirkkaalta taivaalta. Ennustuksia sodan puhkeamisesta oli myös esiintynyt jo kauan aikaa. Serbialaisten kansalliset suuruudenunelmat aiheuttivat lopulta selkkauksen. Nostradamuksen esittämät paikannimet tarkoittavat Ranskaa, Englantia ja Italiaa.

Myöskin seuraava säkeistö kuvaa tapausten kulkua

maailmansodan aikana. »Pian sanotaan, että puolikuu, olemukselta heikko, tulee syvyydestä ylös ja alkaa pian kohota. Silloin eräänä hetkenä uskottomuuteen ja horjumiseen joutuvat ne, jotka hallitsevat Veronassa». Kuten muistetaan ryhtyi puolikuu, jota Turkki edustaa, ja jota silloin yleisesti kutsuttiin sairaaksi mieheksi, lokakuun 30 p:nä 1914 Saksan liittolaisena sotaan. Verona tarkoittaa Italiaa, joka aluksi oli keskusvaltain puolella, mutta sitten suoranaisesti petti ne.

Seuraavasta nelisäkeistöstä näkyy, että Nostradamus perusti ennustuksensa, kuten aikaisemmin mainittiin, myös tähtitieteellisiin laskelmiin eli siis myös kosmillisiin ilmiöihin. Se vahvistaa myös epäämättömästi sitä käsitystä, että tässä on kysymys viime maailmansodasta.

Kahdeksannen runonsa 15 säkeistössä hän nimittäin kirjoittaa: »Pohjola joutuu sotajoukkojen tähden suureen ahdistukseen. Koko Eurooppa, melkein koko maailma kiduttaa sitä. Kummatkin pimennykset ajavat toisiaan takaa. Pannonit taistelevat elämästä ja kuolemasta».

Pohjola on tässä luonnollisesti Saksa, koska Etelä-Ranskassa asuva Nostradamus näki tämän maan olevan kaukana Pohjolassa. Tosiasiallisesti tapahtui 21 p:nä elokuuta 1914 eli siis samassa kuussa, jolloin maailmansota puhkesi Euroopassa, täydellinen auringon pimeneminen Neitsyeen tähtimerkissä. Sitä ennen oli

maaliskuun 12 p. ollut osittain kuun pimeneminen. Pannoni-nimitystä käyttää Nostradamus aina kun Unkarista on kysymys. Kuten muistetaan, kärsi Itävalta-Unkari maailmansodan lopulla suuria tappioita, vieläpä ryhtyi senvuoksi omin päin rauhankeskusteluihinkin.

Maailmansodan aikaisia tapauksia kuvaa myös seuraava: »Salama sulattaa arkussa olevan kullan ja hopean. Kahdesta vangitusta syö toinen toisen. Kaupungin suurin tuhotaan kun laivasto ui sukelluksissa.» Kieli on tässäkin säkeistössä jälleen astrologinen. Aurinkoa pidetään siinä kullan ja kuuta hopean symbolina. Kysymyksessä oli jälleen näiden taivaankappalten pimeneminen. Vangituilla, joista toinen syö toisen, tarkoitetaan epäilemättä tammikuun 31 p. vuonna 1917 julistettua merisaartoa. Nykyisessä suursodassa on tämä, kuten tunnettua, tekniikan kehitystä hyväksi käyttäen saatu aikaisempaa paljon tehokkaammaksi. Viimeinen lause taasen viittaa maailmansodassa jo käytäntöön tulleiden vedenalaisten laivojen aikaansaamaan tuhoon, jolloin sellainenkin suuruus kuin itse sotaministeri, lordi Kitchener'kin risteilijä Hampshiren mukana hukkui. Paitsi vedenalaisia, väittävät jotkut tutkijat Nostradamuksen olleen tietoisen myös kauasampuvien »stratosfääri» kanuunain käytöstä. Jo viime maailmansodan aikana tuli tällaisena kuuluksi ns. »Paksu-Bertha», jolla silloin ammuttiin Pariisia. Seuraavien säkeiden tulisi osoit-

taa tätä: »Salama linkoaa Burgundissa suunnattoman, yksin koneella sellaista tuskin voitaisiin aikaansaada.»

Ensimmäisen maailmansodan jälkeinen aika ja nykytapahtumat.

Maailmansodan surullisesta päättymisestä näkyy Nostradamus myös olleen tietoinen, koska hän eräissä säkeissään sanoo näin: »Ne, jotka olivat ryhtyneet verratonta, mahtavaa ja voittamatonta valtakuntaa hävittämään, tulevat käyttämään petosta. Kolmena yönä tapahtuu, että suurin lukee pöydän vieressä raamattua.» Kuten muistetaan tehtiin aseleposopimus Compiégnen metsässä 6 p:nä marraskuuta 1918. Kansainvälisesti se tapahtui aivan toisin ehdoin kuin ne olivat, jotka lopullisesti sitoivat Saksan Versailles'n pakkorauhaan, joka lopulta johti uuteen maailmansotaan. Kuka hän oli, joka näinä öinä istui pöytänsä ääressä lukien raamattua? Epäilemättä hartaasti uskonnollinen, Amerikan Yhdysvaltain presidentti Woodrow Wilson, joka turhaan koetti saada kuulut »neljätoista kohtaansa» rauhansopimuksen pohjaksi.

Muuten seuraava Nostradamuksen varoitus ei voi koskea muuta tapausta kuin Versailles'n rauhaa.

»Minä sanon sinulle, Ranska, sinä menet liian pitkälle. Sinun tulisi kuulla neuvonsanoja. Kiusatut tulevat nousemaan ja tekemään suuresta sopimuksesta

kauhean lopun. Kosto tulee nopeasti kuin salama pilvistä ja tuo kehno, kurja tasavalta joutuu kirveen alle.» Tämä lähes viisisataa vuotta sitten kirjoitettu ennustus on meidän päivinämme aivan sananmukaisesti toteutunut. Se ei sentähden kaipaa enempiä selityksiä. Jännitystä on Nostradamuksen näkemyksessä omiaan lisäämään vain se, miten tuon kirveen alle joutuneen »kurjan tasavallan» lopulta käy. Onhan sen kohtalo ollut varsin surullinen, enemmän kuin säälittävä.

Seuraava ennustus koskee Englantia. Se voi kuitenkin yhtä hyvällä syyllä kuulua nykyaikaan kuin aikaisempaan maailmansotaankin. »Kun Englanti on (rettelössä) täydennetyn kuun maassa, on skotlantilaisessa saaressa ilmenevä sellaista, joka on kukistava valtakunnan.»

Heti maailmansodan alussa liitti Turkki — kuun maa — vanhojen ystävyyssuhteittensa vuoksi Saksaan, kohtalonsa keskusvaltoihin. Seurauksena oli, että Englanti julisti ottavansa Egyptin yliherruutensa alaiseksi. Mainehikkaidenkin voittojen jälkeen täytyi Turkin kuitenkin lopulta v. 1918 antautua ympärysvaltain armoille ja tehdä epäedullinen rauha. Vaikka Turkki nykyisessä maailmansodassa onkin voinut pysyä sodan ulkopuolella, huolimatta kiusallisista tapahtumista sen naapurimaissa Syriassa, Iranissa ja Irakissa, voi sen vanha ystävyys Saksan kanssa lopulta johtaa so-

taan. Onko se nyt jo tai myöhemmin seuraavassa yhteenotossa »kukistava valtakunnan» jää nähtäväksi.

On mielenkiintoista todeta, miten Salonin profeetta näkee ja kuvaa nykyaikaisen ilmasodankin muodot ja sen kauhut. Hän on huomannut ihmisenkin siannäköiseksi naamioituna. Seuraavat säkeistöt ovat tässä suhteessa erittäin sattuvia. »Arvelivat auringon yöllä näkevänsä. Puolittain siaksi naamioituna ihminen sitä peljästyy. Taivas ulvoo, ilmataistelu jyrisee kauheasti ja ympäriltä tavataan villejä eläimiä.»

Itä-Aasian kuumiilla taistelutantereilla ovat japanilaiset kyllä saaneet tehdä tuttavuutta villien eläimienkin kanssa. Kerrotaanpa kotkien tulleen suoranaisesti lentäjien kiusaksi siellä.

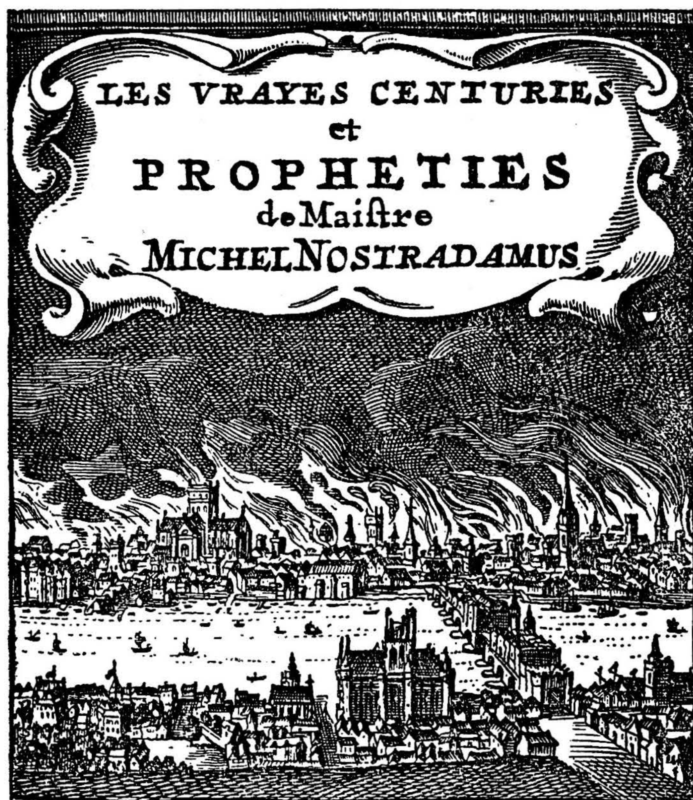
Nostradamuksen kuvaus ilmasodasta on muodostunut nykyaikana elävälle ihmiselle laajalta kautta maapallon katkeraksi todellisuudeksi. Kun nimenomaan Suomikin on saanut joutua siitä osalliseksi, ei edelläsanottu kaipaa mitään lisäselityksiä. Mutta ihmetellä täytyy, että tällaiseen näkemykseen ja sitä koskevaan kuvaukseen on voitu tulla lähes 400 vuotta sitten, vieläpä silloin jo on nähty kaasunaamareilla varustetut ihmiset hyvin sian näköisinäkin.

Meidän ajallemme on tietenkin mielenkiintoista se tapa, jolla hän kuvailee bolshevismia ja sen tavoitteluja päästä maailmanherruuteen, jonka takana itse asiassa kuitenkin oli vain imperialistisen Venäjän

poliittiset pyrkimykset ja tavoittelut. Tässä suhteessa hän varoittaa kansoja seuraavaan tapaan: »Mitä merkillisiä toivomuksia onkaan vierailla vallanpitäjillä. Pidä vaari, ettei siitä mitään tule maahasi. Kauheita vaaroja voi tämän kautta koitua monilla seuduilla yksinpä Wienissäkin.» Tunnettuahan on, miten bolshevismi teki voimakasta propaganda- ja myyräntyötä maailmansodassa kärsineitten kansojen keskuudessa ja erityisesti myös Itävallassa ja sen pääkaupungissa Wienissä. Samassa yhteydessä Nostradamus jatkaa: »Hallitushenki puuttuu virantoimittajilta. Kansoja kiihoitetaan kuninkaitaan vastaan. Vallitsee uusi rauha. Pyhät lait höltyvät. Pariisi joutuu suuriin vaikeuksiin.» tällainenhan tilanne sananmukaisesti maailmansodan jälkeen useissa maissa on ollut.

Lohdullista on lisäksi tietää, että Venäjä, kuten nyt jo on asianlaita, sodassa lopulta lamaantuu. Samoin käy siihen kytkeytyneen kreikkalaisen kirkon, »toisen lahkon», joka, kuten Nostradamus sanoo, menee aivan rappiolle. On syytä lisäksi toivoa, että Nostradamuksen näkemys, että Venäjä sodan jälkeen, ei 100 vuoteen enää tulisi nousemaan, pitäisi paikkansa. Sellainenhan merkitsisi poliittisen paineen vähenemistä Europan mantereella ja samalla myös rauhallisempia oloja Suomellekin yleensä.

Nykyoloissa eläjää kiinnostaa erityisesti se, löytyykö Nostradamuksen näkemyksissä jotain viitteitä siitä,

Kansikuva Nostradamuksen ennustusten painoksesta Hollannissa.

milloin nykyinen maailmansota, jos se hänen mukaansa on Antikristuksen toinen tuleminen, tosiasiallisesti loppuu. Tähän nähden tavataan eräissä yhteyksissä sellainen maininta, että Europalle tulisi 57 vuoden rauhanjakso. Eräät tutkijat asettavat sen yhteyteen nykyhetken kanssa ja siihen rauhan aikaan, jonka luonnollisesti tämänkin sodan jälkeen muodossa tai toisessa täytyy tulla. Tätä Nostradamuksen näkemystä kuvaavat seuraavat säkeistöt: »Marmorista eikä tiilistä tehdään muureja 57:n rauhanvuoden aikana. Ilo vallitsee ihmisten kesken. Laivaliikenne alkaa uudelleen. Terveys, rikkaita satoja, riemun ja hunajan vuotamia aikoja.» Ja sitten hän jatkaa: »Kun vaivat on ohi, tulee rauhanaika, jonka vallitessa väestön luku on vähentynyt. Turvallisesti matkustetaan ilmassa, maanpäällä, merellä ja maanalla. Senjälkeen syntyy uusi sota uudelleen.»

Kummatkin nämä säkeistöt luovat mielikuvan siitä, miten rauha nykyisen sekasorron ja vaivan jälkeen kaikkialla otettaisiin vastaan ja jollaisena rauhanajan kukin kohdaltaan kuvailee olevan. Ilmeistähän on, että tekniikka sodan aikana jälleen on kehittänyt erityisesti liikenneoloja, joten tosiasiallisesti, kuten Nostradamus näkee, tässä suhteessa ollaan varmistuttu entistä enemmän. Liikenne kaikissa muodoissaan tulee vastaisuudessaan ratkaisevasti perustumaan moottorien käyttöön, jota aikakautta nyt jo elämme ja joka

merkittävässä määrässä on lyönyt leimansa myöskin sodan käyntiin. Rauhan aikana tulee teknillinen edistys tällä alalla tietenkin erityisesti liikenteen hyväksi. Kaikissa tapauksissa Nostradamus puhuu 57 vuoden rauhanajasta ja kun hän laskee, kuten aikaisemmin mainittiin, seuraavan sodan syttyvän 1999 vuoden tienossa, pitäisi siis nykyisen maailmansodan päättymisen tapahtua (1999—57 = 1942). Siis tänä vuonna 1942, sen heinäkuussa.

Mutta vaikka rauhanteko vielä siirtyisikin siksi kun Ranskan olot ovat järjestyneet ja siitä jälleen v. 1944 on tullut kuningaskunta, kuten Nostradamuksen lausunnoista käy esiin, niin lohdullista sellainenkin jo olisi. Monella tahollahan halutaan uskoa ja kuvitella, että sota voi jatkua kymmeniäkin vuosia, koska siihen on sekaantunut sellaiset suuret voimatekijät, kuin Amerikka ja Japani, joista edellisen varat ja mahdollisuudet ovat ehtymättömät. Nostradamus-tutkimuksen kannalta tällainen rauhanajankohta, jonka hän numeroja käyttäen mainitsee, on tietysti ensiluokkaisen tärkeä. Sen avulla saataisiin uutta johtoa ja uusia näköaloja tulevaisuuteen nähden, joka varmentaisi sitä tietoa, mikä ihmiskunnan kehityksen kannalta olisi tärkeää. Aikaisemmin jo esitettiin, miten Nostradamus varotti Ranskaa liiasta kiristämisestä rauhanneuvotteluissa. Myöskin seuraava on pantu Versaillen rauhan ja siitä johtuvien seurausten yhteyteen kun

Nostradamus sanoo näin: »Kun halutaan suuri kansa nähdä kidutettuna ja pyhät lait täydellisesti tehtynä mitättömiksi sekä koko kristikunta asetettu uusien lakien alaisiksi, silloin löydetään kulta- ja hopeakaivos.» Viimeksimainitulla sanotaan tässä tarkoitettavan setelipainoa ja kansalla saksalaisia.

Eipä ole ympärysvaltain voittotakuita valvomaan pantu Kansainliittokaan ja sen toiminta Genevessä jäänyt Nostradamuksen näkijäsilmältä huomaamatta. Hän luonnehtii tämän liiton työn täällä varsin omalaatuisesti: »Geneven järven rannalla puhutaan aina jatkuvasti, missä päivät riittäisivät käytetään useita viikkoja, kuukausiakin, vuosia, kunnes kaikki on autioitettu ja sisällyksettömäksi kamaksi rikottu.» Myöskin seuraava Nostradamuksen sanonta tarkoittaa epäilemättä Kansainliittoa ja valtiomuutoksia sen toiminnan aikana. »Tämä tekopyhä liitto tulee olemaan lyhytaikainen. Jotkut muuttuvat ja useimmat palaavat entisiin muotoihin. Laivoilla istuu itsepäinen kansa. Silloin saa Rooma uuden leopardin.» Epäilemättä viimeinen lause tarkoittaa fascismin luojaa Mussolinia. Itsepäinen, laivoissa istuva kansa viittaa englantilaisiin.

Myöskin Hitlerin esiintyminen politiikan näyttämöllä on säkeistöissä kokolailla selvästi esitetty. Hänestä sanotaan, että: »Noran vuoristossa olevan Rheinin varrella syntyy kansan keskuudesta, joka on tullut

liian myöhään, suuri mies. Hän tulee puolustamaan Sarmathiaa ja Pannoniaa. Ei tiedetä, mitä hänestä tulee.» Noran vuoristo on osa Itä-alppeja ja virtaa siellä Tonava. Ei kaukana näiltä seuduilta sijaitsee Hitlerin syntymäpaikka Braunau. Vanha Sarmathia oli taasen Weickselin ja Volgan välinen alue, joka tarkoittaa nykyistä Puolaa.

Saksalaisten Nostradamustutkijain taholta on tahdottu tuoda esiin, että seuraavat säkeet tarkoittavat Führeriä ja hänen esiintymistään. »Juhlallisen komeana tervehtivät liput kuin suuri lainlaatija tulee. Alhaiset hän kohottaa ja kapinoitsijat hän rankaisee. Vertaistaan ei synny maanpäällä.» Tunnettuahan on se lippujen komeus, joka kansallissosialistisissa juhlissa on käytännössä ja erityisesti puolueen vuosipäivinä. Myös seuraavat säkeistöjen sanat on katsottu tarkoittavan Hitleriä: »Mistä hän ennen näki nälän tulevan, sieltä tulee kylläisyys. Sensijaan, että silmä suunnataan ahnehtien merta kohden, antaa toinen toiselleen olutta ja leipää.»

Täytyy myöntää, että tämä soveltuu erinomaisesti siihen työpolitiikkaan, jota kansallissosialistinen puolue käyttää työttömyyden vastustamiseksi. Omavaraisuuden ajatus ja riippumattomuus muista, merien takana olevista maista on tässä pyrkimyksessä selvästi esitetty. Sotapäällikkönä ja valtiomiehenä Hitler epäilemättä on vertaistansa vailla.

Kun Nostradamus yleensä mainitsee hyvin vähän Saksasta, mutta eräässä yhteydessä ei käytä siitä sen tavallista nimeä, vaan yhdistää siihen sanan suuri, esittäen maan Suur-Saksana, (Grand-Germanie) on epäilemättä se väite aivan perusteltu, että kysymyksessä silloin on nykyinen aika, jolloin Suur-Saksa parhaillaan on syntymässä. Tämän asian esittää hän näin: »Eräs Suur-Saksan johtaja tekee itsensä Pannonian auttajaksi kuninkaitten kuninkaalle tarkoitetun avun kautta niin, että hänen kapinansa aiheuttaa suuren verenvuodatuksen.»

On ilmeistä, että Nostradamus näkee tässä Kansainliiton taholta kuninkaitten kuninkaalle, Abessinian Keisari Negukselle teennäisesti esitetyn avun, joka toimenpide johti siihen, että Saksa sai liittää itseensä Itävallan. Aluksihan Mussolini oli sellaista vastaan.

Sattuvasti hän luonnehtii myös sen maailmankatsomusten murroksen, joka Saksassa on tapahtunut ja jossa Nostradamuksen näkemys hyvin on sovellutettavissa nykyaikaan. Hän sanoo: »Saksassa syntyy lahkoja, jotka ovat hyvin lähellä onnellista pakanuutta. Kun sydän on otettu vangiksi ja pienet otettu mukaan, kääntyvät ne takaisin maksaakseen totuudenmukaisen kymmenyksen.» Ja toisessa kohdassa hän lausuu: »Uusi filosofinen lahko tulee syntymään, joka halveksuu kuolemaa, kunniaa ja rikkautta. Niitä ei rajoita saksalaiset vuoret. He tulevat saamaan apua

ja löytämään kirjapainoja, niin että heitä seurataan.»

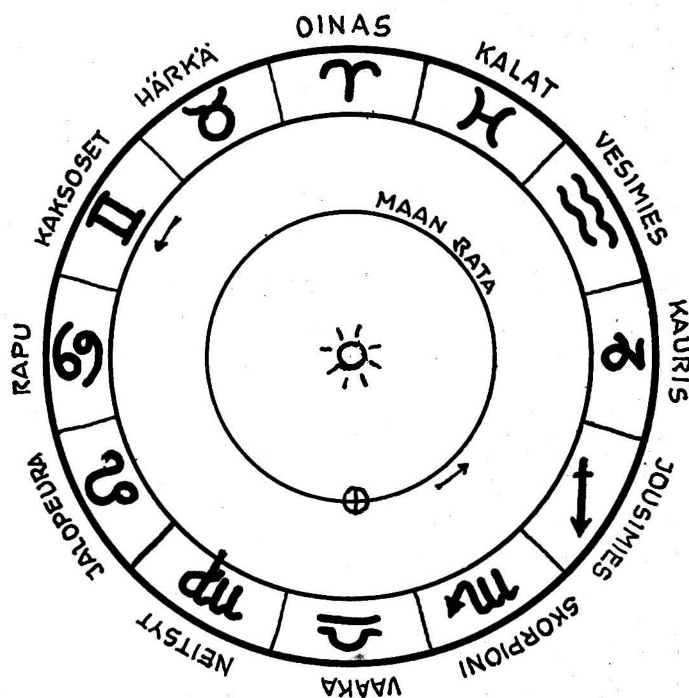
Luonnollisesti Ranskan lähin naapuri ja moninkertainen vihollinen Englanti esiintyy Nostradamuksen ennustuksissa useasti ja joutuu nykyolojen kannalta erikoiseen valaistukseen. Kuvaavia tässä suhteessa ovat seuraavat säkeet: »Seitsemän kertaa saatte nähdä Englannin kansan 290 vuoden aikana muuttuvan ja verellä värittävän itseään. Saksalaisesta painostuksesta vapaana Oinas epäilee sekasikiöistä kumppaliaan.» Mestaamalla kuninkaansa Karl I:sen v. 1649 sai Englanti tosiaan verta päälleen. Se on kyllä senjälkeen seitsemän kertaa saanut elää vaikeissa valtiollisissa oloissa. Oinas on Englannin tähtimerkki ja kun säkeistössä puhutaan epäsikiökumppalista, niin tarkoitetaan sillä todennäköisesti Puolaa. Yhdistämällä kohtalonsa Englannin kanssa Puola sortui heti nykyisen suurkamppailun alussa. Epäilemättä saa Englanti edelleenkin epäillä tätä liittolaistaan eikä vähemmän sen avunanto-mahdollisuuksia.

Jos vuosilukuun 1649 lasketaan Nostradamuksen ilmoittamat 290 vuotta, tullaan vuoteen 1939, jolloin parhaillaan riehuva maailmankamppailu alkoi. Sitä voisi siis pitää merkkinä imperiumin vallan vähentymisestä. Samaan viittaa Nostradamus eräässä toisessa nelisäkeistössä kun hän sanoo: »Kaikkivaltiaana on Englanti suurena imperiumina enemmän kuin 300

vuotta: suuria joukkoja siirretään maalla ja merillä, josta portugalilaiset eivät ole iloisia.» Kun nyt jo »enemmän kuin 300 vuotta» on ollut imperiumin loistoaikaa, näyttää sodankäynnin valossa kuin se nyt tosiasiallisesti olisi päättymässä. Ei ole kummallista, että Englannissa ei ole Nostradamuksesta pidetty ja hänen ennustustensa julkaiseminen on ollut siellä vähemmän yleistä. Se että joukkojen siirtäminen erityisesti merillä ei ole Portugalille eduksi on selviö, koska tämä maa ainoana puolueettomana europalaisena merivaltana on joutunut Englannin tähden sodan jalkoihin.

Hyvin mielenkiintoinen on tässä yhteydessä, kun on puhe Englannin imperiumin kohtalosta ja tämän maailmanvallan mahdollisuuksista suoriutua nykyisessä sodassa, seuraavan nelisäkeistön sisältö: »suuri meren pohjassa oleva Neptunus, jossa on buurilaista ja gallialaista verensekoitusta. Saaret ovat veressä viivästyneen peräsimen käytön vuoksi. Paljon tullaan häntä vahingoittamaan, koska salaisuutta huonosti peitetään.» Neptunus tarkoittaa tässäkin tapauksessa, kuten Nostradamuksen ennustuksissa yleensä Englantia. Jos peräsimen käytöllä ymmärretään tekniikan kehittämistä, niin se epäilemättä imperiumin suuriin mahdollisuuksiin nähden on »viivästynyttä» myös kun sen puolustamisesta on kysymys. Viime aikaiset sotatapahtumat osoittavatkin niin. Englannin avomielisyys, joka johtuu sen valtiollisesta järjestel-

mästä, ei myöskään ole ollut sille sodankäynnin kannalta eduksi. Nostradamuksen mukaan olisi siis tämän maailmanvallan tila toivoton. Jännittynein mielin seurataan sentähden Nostradamuksen tutkijain taholla tämän asian kehitystä nykyisessä valtakamppailussa.

Eläinradan tähtitieteelliset merkit. Aurinko on Oinaan merkissä.

Uusi maailmansota.

Milloin se syntyy ja ketkä siihen osallistuvat.

Kuten aikaisemmin mainittiin, esiintyy Nostradamuksen ennustuksissa varsin harvoin vuosilukuja. Eräs tällainen, joka tavataan useimminkin, on vuosi 1999. Se löytyy myös kirjeessä kuningas Henrik II:lle. Kun sen yhteydessä mainitaan sodasta, voidaan siis sen kautta saada johtoa tuleviin sotaisiin maailmantapahtumiin nähden, samoin kuin on mahdollista tarkistaa tapahtumia ennen tätä vuotta.

Nostradamus sanoo puheenalaisesta vuodesta 1999 seuraavasti: »Vuoden 1999 seitsemännessä kuussa tulee taivaasta suuri kauhistuksen kuningas herättääkseen eloon suuren kuningas Angolmoisin ja sitä ennen ja sen jälkeen hallitsee sodanjumala menestyksellisesti.» Hän kuvaa tämän suurtapahtuman, Antikristuksen ajan, joksi hän sen nimittää, seuraavasti: »Kolmas Antikristus on hyvin pian tuhottu, 27 vuotta kestää hänen veristä valtakauttaan: kun luopiot ovat kuol-

leet ja vangitut poisajetut, käy vesi verestä punaiseksi ja ihmisruumiita putoo maanpäälle.»

Europan mantereella tapahtuisi siis jälleen, tämän vuosisadan lopulla, verisiä yhteenottoja. Mahdotontahan sellainen tietenkään ei olekaan, kun ottaa huomioon aikamme teknillisen kehityksen, jota sodat ovat olleet omiaan edistämään ja sen yliotteen, jonka tekniikka yleensäkin on ihmisestä saanut.

Tämä Nostradamuksen laskelma kansojen uudesta yhteenotosta tämän vuosisadan lopulla, on monessa suhteessa varsin mielenkiintoinen. Parhaillaan riehuva maailmansota, joka on muuttunut suorastaan planetaariseksi, voi hyvinkin antaa aiheen sellaisten uusien voimien esilletuloon, jotka antavat tulevalle suursodalle erikoispiirteitä ja määräämällä sille suunnan voivat muuttaa olosuhteita Europan mantereella.

Maailmanherruuteen maailmansodan jälkeen pyrkivistä kuudesta poliittisesta keskustasta, on vain neljä enää jäljellä. Moskova, samoinkuin Lontookin on jo jätettävä laskuista pois. Kun Roomakin jo tosiasiallisesti on heikontunut, niin enää vain Tokio, Berlin ja Washington pystyvät tekniikan avulla vaikuttamaan asioiden kulkuun. Näin aluksi voi tapahtuakin. Mutta vieläkin suuremmat ihmismassat, jotka näihin asti eivät olleet näkösällä, mutta joissa henkiin herätetty aate yhteisen asian puolesta voi koota suuria voimia mittelyyn, alkavat esiintyä näyttämöllä. Tällaisen käsi-

tyksen saa niistä ennustuksista, joita Nostradamus esittää siitä kansain yhteenotosta, kolmannesta Antikristuksen ajasta, joksi hän sitä nimittää, ja joka tapahtuu tämän vuosisadan lopulla. Epäilemättä ne suurtapahtumat, jotka ovat ominaisia parhaillaan riehuvalle maailmansodalle, tulevat heittämään paljon valoa edessäolevaan uuteen suursotaan ja saattamaan monet seikat, jotka Nostradamuksen ennustuksissa vielä ovat hämäryyden peitossa, ymmärrettäviksi. Kehityksenkulku olisi Nostradamuksen mukaan seuraava.

Muhamettilainen maailma kaikkine niine värillisine kansanrotuineen, jotka tunnustavat tätä uskontoa ja jotka ovat saaneet tuta eurooppalaista herruutta, kokoavat voimansa ja nousevat Eurooppaa vastaan. On mielenkiintoista panna merkille, että tämän liikkeen ja sen toiminnan johdossa on Turkki, joka, kuten tunnettua, on varsin taitavasti aikaisemman maailmansodan jälkeen hoitanut politiikkaansa ja talouttansa ja siten hankkinut itselleen arvovaltaa raiskatun ja köyhtyneen Europan silmissä. On hyvin luultavaa, että tässä muhamettilaisessa ristiretkessä Eurooppaan on edustettuna ei ainoastaan Turkki ja Aasia, mutta myös Afrikka. Hyökkäys Eurooppaan tapahtuisi Välimeren kautta ja saavat sen rannalla sijaitsevat Italia, Espanja, Kreikka ja Ranska ensimmäisinä ottaa hyökkäyksen vastaan. Mustat tulevat hallitsemaan Italiaa ja muut muhamettilaiset Ranskaa. Kaksi sotapäällik-

köä Don ja Dohan tunkeutuvat Tonavan laaksoa myöten aina Wieniin ja Kölniin asti. Rooma raunioituu ja katolilainen kirkko menee hajalle. Näyttäisi siltä kuin parhaillaan nykyisen sodan ja siihen kytketyn valtataistelun jalkoihin joutuneet Islamia tunnustavat Syyria, Iran ja Irak ottaisivat kostaakseen silloin sen, joka nyt tulee Neuvostoliiton ja Englannin taholta heidän osakseen. On syytä panna merkille, että Nostradamus nimenomaan sanoo puolalaisten tekevän liiton valloittavien muhamettilaisten kanssa. Puolalaisten nykyistä olotilaa silmälläpitäen ei tämä olisi ollenkaan mahdotonta. Huomatessaan, miten puolikuu on äkkiä voimistunut ja kuten Nostradamus sanoo, haluaa laajentaa valtaansa Europan alueella, puolalaiset, kuten monasti aikaisemminkin, käyttäisivät tilaisuutta hyväkseen ja liittyisivät vallansaaneisiin.

Islamin herruudesta pelastuisivat Euroopassa vain protestanttiset maat. Niihin kuuluisi Saksan ja skandinavianmaitten ohella, epäilemättä myös Suomi, vaikka siitä ei nimenomaan mitään mainita. Myös Englanti ja Hollanti säästyisivät suoranaiselta hyökkäykseltä, mutta menettäisivät muhamettilaiset alusmaansa. Se merkitsisi luonnollisesti samalla myös näiden maiden taloudellisen voiman ja vaikutuksen vähenemistä Europassa ja yleensäkin. Japanin voittoisat taistelut kyseessäolevien maiden aasialaisissa alusmaissa luo poh-

jan muhamettilaisenkin maailman uudelle vallantavottelulle vastaisuudessa.

Nostradamuksen tulkitsijat eivät ole vielä päässeet yksimielisyyteen siitä, miten kauan islamilainen valtakausi Euroopassa kestää. Kun runojen 942:sta säkeistöstä 200 käsittelee tätä aikakautta, ovat jotkut sitä mieltä, että se kestäisi satoja vuosia, aina vuoteen 2241. Silloin tulisi ymmärrettäväksi se, miksi muhamettilainen vaikutus niin kielellisesti kuin sivistyksellisesti pääsisi Europassa varsin etualalle. Sensijaan tällaisia tuloksia tuskin tulisi näkyviin valtakauden kestäessä vain vuoteen 2034, mihin eräät arvelevat sen ulottuvan. Nostradamuksen ennustus rutosta ja nälänhädästä, joka vähentäisi Europan asukasmäärää huomattavasti, viittaisi myös pitempään muhamettilaiseen valtakauteen.

Kirjeessään pojalleen sanoo Nostradamus ennustustensa ulottuvan aina vuoteen 3797. Kun parhaillaan riehuva maailmanpalo tulee antamaan johtoa niihin suurtapahtumiin, joista edellä mainittiin ja joita ilman myöhemmät eivät ole ymmärrettävissä, jää silloin elävän sukupolven tehtäväksi löytää jo tapahtuneitten tosiasiain perustalla historian kulussa sen suunta edessään olevana aikana.

Nostradamuksen ennustusten perusta.

Selvänäköisyys ja jaksollisuuslaskelmat.

ostradamuksen ennustuksiin nähden on aikojen vieriessä keskusteltu paljon siitä, miten ja millä lailla hän on ennustuksiinsa tullut. Perustuvatko ne astrologisiin laskelmiin, siis matematiikkaan, jolloin aurinkokunnan jäsenien kierrosajat ja niiden suhdanteet keskenään on otettu huomioon, vai perustuvatko ne kaukonäköisyyskykyyn, clairvoyansiin, tai molempiin samanaikaisesti? Missä totuus tässä suhteessa kulkeneekin, tosiasiaksi jää, että Nostradamus runoissaan, samoin kuin kirjeessään kuningas Henrik II:lle ja pojalleen, käyttää astronoomisia nimityksiä, tähtimerkkejä ja -konstellatioita, jotka suoranaisesti viittaavat aurinkokuntamme jäsenten suhdanteisiin kyseenalaisena aikana.

Tällaista sisältävät mm. seuraavat säkeistöt: »Saturnus, Härän, Jupiter Vesimiehen, Mars Jousimiehen merkissä vie 6:na helmikuuta kuoloon sardiinilaisia,

Bryggessä niin suuri repeämä kuin Punaisessa meressä, Barberiniksen päämies tulee kuolemaan». Tällaisessa tapauksessa on ajankohdan laskeminen tähtitieteellisesti kokolailla yksinkertainen, koska tällaiset planeettasuhdanteet ovat harvinaisia. Meidän ajanlaskumme aikana on niitä ollut vain kolme. Viimeiseksi v. 1736 ja seuraava tulee vasta v. 3797, jolloin Nostradamus sanoo tietonsa päättyvän. Todettu onkin, että ensiksimainittuna vuotena Sardiniassa ja monilla muilla paikkakunnilla Euroopassa riehui kulkutauteja, koleran, tyfuksen ym. muodoissa enemmän kuin muulloin. Barberini oli Palestrinan piispa ja kuoli v. 1738. Tämänkaltaiset ynnä muut tähtitieteelliset lauselmat ovat antaneet johtoa Nostradamuksen ennustusten selittämiseen.

Edellämainitussa suhteessa Nostradamus siis käytti hyvin tunnettuja tähtitieteellisiä lausuntatapoja, samanlaisia, joista nykyaikaiset kosmobiologian ja planetaaristen voimasuhdanteitten tutkijat ovat vetäneet omat johtopäätöksensä. Ollaankin nyt jo selvillä siitä, että merkittävät luonnonilmiöt yleisesti esiintyvät visseinä ajankohtina ja -jaksoina. Niiden esiintymisellä on jonkinlainen rytmi eli poljenta. Kun ihminenkin on luontoon kuuluva ja sen ilmiöistä riippuvainen, vaikuttavat kosmilliset seikat hänenkin toimintoihinsa. Löytyy ihmisiä, joiden hermotoiminta on erittäin

herkkä ilmastomuutoksille, ukonilmoille jne. Jaksollisuuteen kiinnostunut saksalainen tutkija Rudolf Mewes osoitti jo viime vuosisadan loppupuolella, että esim. rutolla voi olla 11 tai tämän luvun 5 tai 10 kerrannainen jaksolukuna. Se esiintyisi siis erikoisemmin jokaisen 11, 55 ja 110 vuoden päästä. Mewes viittasi silloin jo siihen, että auringonpilkkutoiminta, jolla on n. 11-vuotinen jakso, voi jollain tavalla olla tämän taudin aiheuttajana. Nostradamuksen mainitsemat kiertolaiset, Jupiter ja Saturnus, tiedetäänkin olevan syynä virkeään pilkkutoimintaan auringonpinnalla. Saman syy-yhteyden luuli Mewes havainneensa myös kuiviin ja märkiin ajanjaksoihin nähden. Ne ovat taasen yhteydessä lämpimien ja kylmien ajanjaksojen kanssa. Kylmien yhteys sotiin on yleisesti tunnettu. Mewes osoitti sen laajalla tilastoaineistollaan ja käytännöllisesti on oma sukupolvemme saanut tuta sitä jo pariinkin kertaan. Myöskin maanjäristykset ovat yhteydessä planetaaristen voimasuhdanteitten kanssa, kuten kokemus on osoittanut. Niillä on oma jaksollisuutensa ja esiintyvät ne joko pitemmän tai lyhemmän ajan jälkeen, riippuen aurinkokunnan jäsenten kiertokulusta. Renesanssiaika, joka taikauskona hävitti paljon tällaista kokemusperäistä tietoa, on suuresti hidastuttanut tutkijain tunkeutumista näihin kosmoksen suuriin salaisuuksiin. Jälellejääneen perinnäistiedon avulla on kuitenkin voitu päästä merkittäviin tuloksiin, kuten

onnistui puheenaolevalle saksalaiselle fyysikolle Rudolf Mewesille, joka tosiasiallisesti ja todistettavasti osasi suunnilleen ennustaa aikaisemman maailmansodan syttymisen.

Myöskin puiden vuosirenkaitten osoittamaan lisäkasvuun kohdistuneet tutkimukset, joihin erityisesti saksalaiset, amerikalaiset, norjalaiset ja myös suomalaiset tutkijat ovat osallistuneet, osoittavat jaksollisuuden kuiviin ja märkiin — huonoihin ja hyviin aikoihin — nähden olevan olemassa. Niiden avulla on voitu saada tällaisesta kehityksestä, joka samalla vahvistaa historiallista tietoa, kuva tuhansien vuosien takaa.

Entisten kokemusten avulla saadut ja tosiasioihin perustuvat jaksollisuuslaskelmat viittaavat epäämättömästi siihen, että Nostradamuksen ennustus edessäolevasta uudesta suurmyllerryksestä Euroopassa tulee myös tapahtumaan. Siitä ovat näitä asioita myöhemmin tutkineet tulleet yksimielisiksi. Mikä tulee näitten tapahtumien alkuvuodeksi ja milloin ne lopulta päättyvät, jää jälkeentulevien nähtäviksi. Nostradamuksella on kaikesta päättäen ollut edellämainitussa suhteessa niin astrologin kuin kaukonäkijän tiedot käytettävinään.

Voi olla niinkin, että Nostradamus perustaa laskelmansa tulevaan kolmanteen maailmansotaan nähden, vaikka sitä ei vielä hänen lausunnoistaan ole löydetty,

kevätpäiväntasauksen siirtymisen eläinradan merkistä toiseen. Tätä väliaikaa on n. 2100 vuotta. Nyt on jälleen tällainen merkinvaihto tapahtumassa. Aurinko, joka näihin saakka on liikkunut Kalojen tähtimerkeissä, tulee tämän vuosisadan jälkiosalla siirtymään Vesimiehenmerkkiin. Tämän hallitsemaa aikakautta tulee jälleen kestämään yli 2100 vuotta. Eräiden tutkijoiden mukaan pitäisi tällainen kevätpäiväntasauksen siirros Vesimiehen tähtimerkkiin tapahtua v. 1962 helmikuulla, jolloin kaikki muut aurinkokunnan jäsenet ovat kokoontuneet kyseessäolevassa merkissä itäiselle taivaan osalle paitsi Uranus, joka on jäänyt vastakkain- eli oppositioasenteeseen ja Neptunus, jonka asema tällöin on korkealla keskitaivaalla. Tällainen kosmillinen ilmiö on tosiasiallisesti hyvin merkillepantava eikä koskaan mene ohi ilman huomattavia seurauksia pienellä maapallollamme. Tällainen kosmillisten voimien asennoituminen ja sen aiheuttama taivaallinen voimansiirto tulee ensisijaisesti vaikuttamaan sääoloihin, mutta samalla myös maankuoreen aiheuttaen siinä tärinää ja maanjäristystä. Epäilemättä saa siitä osansa ihmisten hermotoiminnan kautta politiikka ja ihmisten väliset suhteet yleensä. Senajan sukupolvet tulevat tämän konstellation monet seuraukset kokemaan ja näkemään. Onko se alkuna ja aiheena sille uudelle jättiläiskamppailulle — kuten aikaisempi maailmansota oli nykyiselle — jota Nostradamus ennustaa, jää aikanaan nähtäväksi. Mutta

suoranaista yhteyttä voi sillä tämän kanssa tosiasiallisesti kyllä olla.

Kun kevätpäiväntasaus eli aurinko n. 2100 vuotta sitten siirtyi Oinaan tähtimerkistä Kalojen merkkiin, oli silloinen maailma kutakuinkin samankaltaisessa käymistilassa kuin nykyisinkin. Rooman valtakunnan perustukset horjuivat. Syntyi maailman vapahtaja Kristus, joka loi uuden maailmankatsomuksen, perustaen sen veljeys- ja lähimmäisen rakkauden aatteelle. Taivaan merkin mukaan tuli kala tämän liikkeen symbooliksi. Opetuslapset valittiin nimenomaan kalastajien keskuudesta ja Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat tavallaan »ihmisten kalastajia». Viisituhatta ihmistä syötettiin kahdella kalalla ja kristittyjen katakombien seinässä oli kalankuva pyhänä vertauskuvana. He tulkitsivatkin kreikkalaisen sanan kalan sen kirjainten mukaan kuuluvaksi: Jeesus Kristus Jumalan poika, Vapahtaja.

Kristillisten kirkkojen piispan hiippakin on tehty kalanpään näköiseksi; paavin pyhässä sormuksessakin sanotaan olevan tätä muistuttavan kuvion. Tässäkin yhteydessä on syytä alleviivata sitä valtavaa muutosta — Kalan-tähtimerkillä symbolisoituna — jota tämä uusi ajatusmaailma aikaansai ihmisen mielialoissa ja heidän elämässään. Kristinuskon periaatteelle pohjautuu koko länsimainen kulttuuri, kaikkine sen valo- ja varjopuolineen. Milloinkaan ei inhimillinen kehitys

materiaalisessa suhteessa ole ollut niin kiihkeä ja uusia elämän muotoja luova kuin tänä aikana. Eräs amerikkalainen tutkija on myös väittänyt, että minään historian aikakautena ei ole ollut siinä määrin sotia ja kapinoita kuin pian sen lehdille kuuluvana »kalojen» aikakautena. Sodat ovat sitäpaitsi käyneet sitä julmemmiksi, mitä enemmän tekniikka, joka on myös tämän aikakauden saannoksia, on kehittynyt. Erityisesti on kehitys viimeisinä 150 vuotena, siis varsin lyhyenä aikana, ollut niin tekniikan kuin sodan aloilla suorastaan mullistava ja senvuoksi käynyt itse kulttuurikehitykselle vaaralliseksi. Mikään sota ei vastaiseksi ole ollutkaan niin »planetaarinen», koko maapalloa käsittävä, kuin parhaillaan riehuva toinen maailmansota. Se ei sitäpaitsi voi olla viimeinenkään, koska sodillakin, kuten Nostradamuskin osoittaa, on jaksollisuutensa, oma järkkymätön rytminsä.

Kulttuurikehityksen jaksollisuus.

Noin 2000 vuotta ennen Kristuksen syntymää oli kevätpäiväntasaus eli aurinko Oinaan-tähtimerkissä. Lampaan karitsa tuli tämän vuoksi juutalaisten keskuudessa pyhäksi eläimeksi. Se kytkettiin Kristuksenkin oppiin ja hänen elämäänsä. Usein näkee kuvissa sentähden hänet ja lampaan karitsan toistensa seurassa. Oinaan aikakautta — sen on laskettu kestäneen vuo-

desta 2358 vuoteen 198 ennen Kristusta — oli suurin osa kahdenvirranmaan, Babylonian, seemiläistä rotua olevien assyrialaisten valtakautta. Vasta tämän jälkeen tulevat ihmiskunnan historiassa esiin aarilaiset kansat, persialaiset ja kreikkalaiset sekä lopulta roomalaiset. Assyrit olivat muinaisajan sotaisin kansa.

Tälle Oinaan aikakaudelle kuuluu henkisessä suhteessa sellaista suuruusluokkaa olevat persoonat kuin ovat kiinalainen mystikko Laotse, Intian suuri reformaattori Buddha, kreikkalaiset filosoofit Platon ja Aristoteles ym. Kaksi ensimmäistä nimeä ovat kytketyt itämaiseen, jälkimmäiset länsimaiseen kulttuuriin. Tänä aikakautena vaelsi Abraham israelinlastensa kanssa Palestiinaan, josta lähtien juutalaistenkin vaikutus yleensä ja eritoten länsimaiseen kulttuuriin juontaa alkunsa.

Ennenkuin kevätpäiväntasaus joutui Oinaan tähtimerkkiin, oli se Härän-tähtimerkissä. Sen alku on laskettu olleen v. 4518 ennen Kristusta. Tämä aika oli Pohjois-Babyloniassa asuvien sumeerien ja Niilinvirran varrella elävien egyptiläisten kulttuurikautta. Tämän maan viisaat, »hiesofantit», kuulujen pyramiidien rakentajat, kunnioittivat apis-härkää Härän-merkin edustajana ja samalla myöskin elämän ylläpitäjän auringon, ja sen jumaluuden esikuvana. Vielä tänäkin päivänä pidetään Intiassa härkää pyhänä eläimenä. Vanhoissa tauluissa tapaa joskus myös Kris-

tuksen tämänkin eläimen parissa. Olihan seimi hänen syntymäsijansa.

Paljon kauemmaksi ei historian kulku ole voinut jälkiä näyttääkään. Sen osoittama aika on siis aivan mitättömän pieni osa siitä kehityskaudesta, jonka alaisena ihminen miljoonien vuosien aikana tällä maapallolla on jo ennättänyt elää. Etanan kulkua on sivistys pienellä maapallo-tähdellämme ollut.

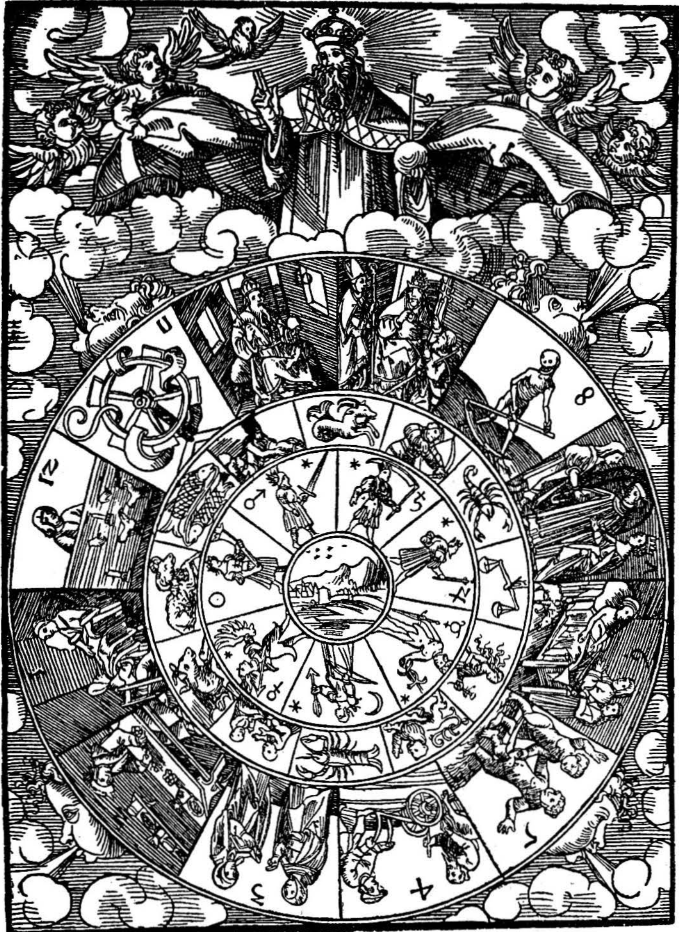
Kuten edellä sanottiin, tulee piakkoin tapahtumaan tähtimerkin muutos. Kevätpäiväntasaus eli aurinko tulee esiintymään silloin Vesimiehen-tähtimerkissä. Ei ole epäilystäkään siitä, että ihmiskunnan kehitys jälleen saa aivan toisen suunnan; sille tulee toiset pyrkimykset ja ihmisen maailmankatsomus muuttuu. Ei ollut mikään sattuma, että vuonna 1782 keksitty kiertotähti Uranus, joka avaruudellisena voimakeskuksena todennäköisesti on yhteydessä tulevana uutena aikakautena tapahtuvien kosmillisten voimasiirtojen kanssa, tulee silloin olemaan hallitsevana johtotähtenä. Kalojen aikakautena oli sellaisena kiertolainen Neptunus. Kun tämän kehityskauden luonne on merkitty neptunilaiseksi, johon sisältyy erityisesti uskontoon nähden paljon tunnetta ja mystiikkaa, luonnehditaan sen seuraaja uraniseksi. Vanhoissa kirjoissa on sitä usein symbolisoitu henkilöksi, joka itämaiseen tapaan kantaa ruukkua olallaan. Markuksen 14 luvun 12 säkeessä on hyvin salaperäinen lause: »Menkää

kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen astiaa; seuratkaat häntä». On sanottu Kristuksen antaneen tässä viittauksen tuleviin Vesimies-tapahtumiin. Vesiruukku, jota nimitystä mm. ruotsalaisessa raamatun tekstissä käytetään, tarkoittaa tässä kirkastunutta ymmärrystä ja järkeä, joka nyt lähestymässä olevana Vesimiehen-tähtimerkin aikakautena tulee johtamaan ihmiskunnan kehitystä niin, että se kulkee ja pysyy enemmän henkisellä tasolla kuin näihin asti. On sattuvasti sanottu, että ihmiskunta tällöin vasta lopullisesti vapautuu nisäkkäänä, imeväisenä olemisesta, jota Oinaan- ja Härän-tähtimerkit erityisemmin ovat symbolisoineet. Vapautumalla aineen eli materian kahleista, muuttuu hän enemmän hengen avuja ja niiden kehittämistä ymmärtäväksi olennoksi. Tällaisen opetuksen on ihminen saanut nimenomaan kuluvalla vuosisadalla sattuneiden tuhoavien sotien ja muitten järkyttävien suurmullistusten muodossa. Mutta vieläkin perusteellisemman puhdistuksen saa ihmiskunta tässä suhteessa tämän vuosisadan lopulla tapahtuvana Kalan-tähtimerkin muuttumisena Vesimiehen-merkiksi.

Vesimies-aikakausi ei merkitse järjenpalvontaa nykyisessä mielessä, jolloin ihmisen henkiseen olemukseen ja sen kykyjen kehittämiseen ennätettiin kiinnittää varsin vähän huomiota. Tämän vuoksi on aineen palvonta eri muodossa ja siihen kytkeytynyt aineellinen eli materialistinen maailmankäsitys, eritoten sivisty-

Elämän pyörät.

Nostradamuksen aikainen esitys kosmillisten voimien vaikutuksesta elämän kulkuun.

Keskellä oleva pieni ympyrä esittää asumaamme planeettaa Maata. Seuraava esittää aurinkokuntamme jäseniä. Kolmannessa ovat eläinradan merkit, joissa koko aurinkokunta liikkuu. Neljäs, ulommainen, kuvaa elämän kulkua ja sen vaiheita kosmillisten voimasuhdanteiden järkkymättömänä seurauksena. Kosmosta hallitsevat Jumalan lait.

neistön piirissä saanut hämmästyttävän suuren jalansijan kirkon ja uskonnollisten liikkeiden ankaristakin ponnistuksista huolimatta. Tähän pohjautuvat myös ne yhä julmemmiksi käyvät sodat, jotka ovat tulleet nykyiselle kulttuurikaudelle ominaisiksi. Bolshevikien sodankäynti on tästä loistavana esimerkkinä. Sitä voi yleisestikin pitää järjettömänä senkin vuoksi, että sivistyneinä käyvät kansat, kuten anglosaksit, ovat ryhtyneet liittolaisina tukemaan sellaista täysin materialistista ja kulttuurinvastaista maata kuin Neuvostoliitto on.

Mutta »kalojen» aikakaudella, jonka päättymisestä nyt on kysymys, ja joka aikoinaan syntyi samankaltaisella »kaikkien taistelulla kaikkia vastaan» kuten edessäoleva Vesimies-kausikin, onkin analysoiminen, eritteleminen ominaista. Aikakauden henki on siinä mielessä kaksinainenkin, dualistinen, että on tärkeää erottaa ruumis ja henki, herra ja palvelija, kirkko ja valtio sekä Jumala ja maailma toisistaan. Kullakin näillä on oma arvojärjestyksensä ja senvuoksi niitä itsekutakin on käsiteltävä erikseen. Yhtymäkohdat ovat sentähden hävinneet. Tästä ovat syntyneet ne ristiriidat, kriisit, eri muotoisina ja eri aloja käsittävinä, jotka ovat nykyisille maailmanoloille ominaisia. Niitä alkoi esiintyä jo ennen aikaisempaa maailmansotaakin niin talouselämän, politiikan, uskonnon, kouluutuksen kuin tieteenkin eri aloilla. Tämän sodan

jälkeen tällaiset kriisit vain lisääntyivät ja saivat entistä vaikeimmin hoidettavat muodot. Ne ovat muiden syiden ohella olleet syypäänä siihen tuhoavaan maailmanpaloksi muuttuneeseen sotaan, jota paraillaan käydään.

Vasta uuden taistelun jälkeen vuosisadan vaihteessa, joka kamppailu todennäköisesti on ollut vieläkin planetaarisempi kuin nyt riehuva, mutta jolloin jo on taivallettu jonkin matkaa Vesimiehen-aikakautta, selviää ihmisen ymmärrys ja järki. Aletaan entistä enemmän huomata ilmiöiden ja arvojen yhteenkuuluvaisuus ja yhtenäisyys. Käsitetään, että maailma sittenkin on elävä kokonaisuus, joka on eroittamattomasti yhdistetty kosmokseen ja siellä vallitseviin voimien järkkymättömiin lakeihin. Kaikki tapahtuu suunnitelmallisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Kun kaiken takana nähdään hengen toimintaa, saa ihminen syvemmän henkisen pohjan omalle elämälleen. Syntyy uusi maailmankuva, jossa Kristuksen opin henkinen sisällys ja sen sovelluttaminen elämään on oleellisena osana.

Uuden elämänkatsomuksen tueksi saa ihminen avukseen yhä korkeammalle kehittyvän tekniikan ja sen luomat mahdollisuudet. Tekniikan hallintaan kuuluu paitsi varsinaisia teknillisiä tieteitä myös tiede sellaisenaan, koska se tulee siitä yhä enemmän riippuvaiseksi. Tekniikankin piiri samalla avartuu ja laajenee; se pystyy tavoittelemaan myös voimia avaruuksista ja

käyttämään niitä ihmisen hyväksi. Lopulta siitä tullaan saamaan se apukeino, jolla voidaan menestyksellisesti taistella niitä voimia vastaan, jotka ovat tahtoneet tuhota ihmisyyden ja siihen perustuvan toiminnan ihmisten keskuudessa. Sodat käyvät vähitellen harvinaisemmiksi, materialismin aika on lopullisesti päättynyt.

On merkillepantavaa, että Nostradamuksen ennustuksiin todellisuudessa sisältyisi myös koko Vesimiesaikakausi, joka siis päättyisi n. 4000 vuotta jälkeen Kristuksen. Astronoomisia laskelmia käyttäen voi tänä aikana löytää ajanjaksoja, jotka kosmobiologisesti ovat yhtäpitäviä niiden tapahtumien kanssa, jotka Nostradamus kolmannen Antikristuksen ajan jälkeen näkee ihmiskuntaa kohtaavan.

Jotkut ovat luulleet hänen lausunnoissaan löytävänsä viitteitä siihen, että Vesimies-ajan jälkeen ihmiskunnan kehitys kokonaan loppuisi, kun ensin olisi ollut vallalla 1000-vuotinen rauhankausi. He asettavat maailmanlopun sen aiheuttajaksi.

Jälkeentulevaisten asiaksi jää nykyisten tapahtumien ja Nostradamuksen ennustusten perustalla muodostaa itselleen käsitys ja kuva siitä ajanjaksosta, joka tulee seuraamaan vuosisadan vaihteessa tapahtuvaa suurta poliittista murroskautta sotineen ja uudestijärjestelyineen kaikilla elämän aloilla sekä siitä kehi-

tyksestä, joka kulttuuritoiminnassa ja maailmankäsityksessä senjälkeen seuraa.

Nostradamuksen esittämä kuva ihmiskunnan kehityksestä, joka monessa suhteessa on samansuuntainen kosmobiologisen tutkimuksen tulosten kanssa, eroaa jossain määrin siitä esityksestä, jonka kuulu saksalainen filosoofi Oswald Spengler maailmansodan aikana julkaisi. Mutta se kohtalonvaihe, joka sattuu tämän vuosisadan lopulle, on samankaltainen.

Spenglerin käsityksen mukaan ovat kulttuurimuodot elimistöjä, joissa on tietty elinikä. Nekin syntyvät, kehittyvät ja kuolevat. Niiden elinikä on vain n. 1000 vuotta. Viimeisin niistä, länsimainen, joka syntyi n. 1000 vuotta Kristuksen jälkeen, saa antaa tilaa toiselle, uusien kansojen luomalle kulttuurikehitykselle kulumassa olevan vuosisadan päättyessä tai seuraavan alussa. Paljon kehuttu kulttuurimme, länsimainen, on silloin elänyt elinvoimansa loppuun.

Historian lehdet tietävät jo kertoa neljästä kuolleesta korkeasta kulttuurista, joita vastaiseksi on ollut kahdeksan. Viimeinen nyt kuolemassa oleva on länsimainen. Jatkuvasti valtauksia tekevä tekniikka on sille tunnusomaista.

Kolmelta tutkivalta taholta on siis Euroopan kohtaloon nähden tultu samanlaiseen tulokseen. Jotain ratkaisevaa tässä suhteessa tulee siis tapahtumaan nykyistä

sotaa seuraavan rauhankauden jälkeen kulumassa olevan vuosisadan lopulla. Merkitseekö se samalla sitä, että ihmiskunta, Euroopan kansojen luoman sivistyksen ja erityisesti siihen sisältyvän tekniikan avulla saa kyvyn hallita kosmoksen s.o. luonnon ylläpitämää jaksollisuutta eli sitä lainalaisuutta, jossa kehitys eri muotoisena kulkee, jää senaikaisten ihmisten nähtäväksi ja koettavaksi. Nostradamus ja kosmobiologinen tutkimus voivat tässä suhteessa olla ihmiselle suurena apuna ja johtaa häntä kulkemaan kulttuurikehityksessään määrätietoisemmin ihmisyyttä kohden kuin hänen harrastuksensa tässä suhteessa ovat näihin asti olleet. Kalevalaisena tulisi eritoten meikäläisen maailman pyrkiä tähän ja pitää sitä johtotähtenään. Silloin seurataan Kristuksenkin oppia, kun hän sanoi kansalle: (Luukkaan 12: 54—57).

»Kun näette pilven nousevan lännessä, sanotte heti, Tulee sade; ja niin tuleekin.

Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte: Tulee helle; ja niin tuleekin.

Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon osaatte arvostella; mutta kuinka ette arvostele tätä aikaa?

Miksikä ette itsestännekin päätä mikä on oikeaa?»

Eli kuten asia lausutaan toisintona (Matteuksen 16: 2—3) seuraavasti:

»Mutta hän vastasi ja sanoi heille: »Illan tullen sanotte: Tulee kirkas ilma, sillä taivas ruskottaa.

Ja aamulla: »Tänään tulee rajuilma, sillä taivas synkkänä ruskottaa. Te osaatte arvostella taivaan muodon, mutta aikain merkkejä ette osaa arvostella.»

Ja Salomon (Saarnaaja 3:1): »Kullakin asialla on määrähetkensä ja kaikella työllä taivaan alla on aikansa.»

Onni.

Keskiaikainen piirroskuva.

SISÄLLYS.

KUVAT

Hinta 30 mk.

JAKAJA:
AKATEEMINEN KIRJAKAUPPA